

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1895 р. На Катеринославщині народився видатний співак (бас) Марко Рейзен. У 1921-25 рр. — соліст Харківської опери, згодом — Великого театру. ■ 1912 р. У Києві відкрився Бессарабський ринок. ■ 1917 р. Політична криза в Петрограді. У Києві — виступи офіцерів і юнкерів проти більшовиків. ■ 1932 р. Народився Вадим Іллєнко, кінооператор («За двома зайцями», «Вечір напередодні Івана Купала»). ■ 1944 р. Столицю Білорусії Мінськ визволено від гітлерівців. ■ 1974 р. Помер академік Сергій Лебедєв. Під його керівництвом у Києві 1950 року створено першу в СРСР електронно-обчислювальну машину.

Гарантія від злого ока

4

Лісовий килим на півмільйона гектарів

9

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Наміри і пропозиції різні

Ранкове і денне засідання 2 липня

Гарячий липень депутати розпочали гарячими закликами: давайте нарешті працювати, зосереджуватися на стратегічно важливих, економічних проблемах. Оскільки депутатів зустріли бряцанням касок шахтарі, за пропозицією фракції Блоку Юлії Тимошенко було вирішено транслювати засідання сесії на площу. Після оголошення запитів та заяв депутатів сесія почала формувати порядок денний.

(Закінчення на 2-й стор.).

ВРОЖАЙ-2002

Країна втратила мільйони тонн зерна

За оцінками Міністра агрополітики Сергія Рижука, до осені в країні є надія зібрати 32,5 мільйона тонн зерна. Водночас у високих урядових колах напередодні парламентських виборів обіцяли взяти навіть 40 мільйонів. Міністр вважає, що причина падіння — несприятлива погода, зокрема, посуха і недавні шквальні вітри і зливи в кількох регіонах. С. Рижук також додав, що недавній град знищив посіви в кількох областях України, хоча не уточнив, в яких саме.

На півдні тим часом жнива у розпалі. Минулого року, згідно з офіційними даними, Україна зібрала 39 мільйонів 700 тисяч тонн зерна — рекордний урожай за роки незалежності.

Я ВАМ ПИШУ...

І де в світі та правда?

Все своє свідоме життя працювала, як скажена. А зараз маю «винагороду» — мізерну пенсію. Загубила здоров'я, втратила найкращі роки. І що? Держава викинула мене, як непотріб.

Істотної допомоги старим людям немає. Невже наші керівники не знають, які ціни на хліб, цукор, світло? Нехай спробують пожити на неповні 60 гривень на місяць. Цікаво, що тоді заспівають?

Ганна ЛАВРОВА.

Минаївщина
Городнянського району
Чернігівської області.

ОФІЦІЙНО

До добрих відносин — через міжпарламентське співробітництво

Фото Юрія ІЛЛЄНКА.

«10 років співробітництва між нашими країнами дають достатньо досвіду для того, щоб перевести наші відносини з кількісних в якісні на всіх рівнях», — заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин на зустрічі з Президентом Монголії Нацагійном Багабанді. До того ж Володимир Литвин наголосив, що саме через парламенти можна швидко налагодити добрі відносини, оскільки парламент є тим органом, в якому інтереси народу представлено найширше. Серед проблем, які існують між країнами, найбільшою, на думку Голови Верховної Ради, є низький рівень економічного співробітництва. Хоча, за його словами, останнім часом з'явилося певне статистичне зростання. Крім того, у Монголії та України багато спільних проблем. Серед них, зокрема, реструктуризація заводів-гігантів. Нацагійн Багабанді також підкреслив важливість співробітництва між парламентами.

ДЕНЬ МИРОТВОРЦЯ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Десять літ тому Верховна Рада прийняла постанову № 2538-XII про участь українських батальйонів у миротворчих акціях ООН. В цих акціях уславили честь прапора України понад 17 тисяч наших військових. Нині, згідно з указом Президента, 3 липня — День Миротворця. Цей день наші солдати відсвяткують у семи країнах, де нині несуть свою нелегку й благородну службу. А сьогодні о 15.30 в Центральному музеї Збройних Сил України (вул. Грушевського, 30/1) відкриється фотовиставка «Миротворці України». Її організатори — Міністерство оборони України, Музей Збройних Сил та газета «Голос України» (**всі знімки для виставки зроблено нашим фоторепортером Олександром Клименком**). Редакція вдячна за сприяння у створенні фотоекспозиції особисто Міністрові оборони Володимиру Шкідченку, керівникові прес-служби МО Костянтину Хівренку, директорові ЦМЗСУ Віктору Карпову та народним депутатам України Тетяні Бактеєвій, Андрію Веревському, Івану Четверикову, Володимиру Щербаню, Енверу Цкітішвілі.

На знімку: Укрбат прибув до Сьєрра-Леоне. Весна 2001.

(Закінчення на 6—7-й сторінках).

У НОМЕР

***

Україна розраховує на підтримку Греції на шляху вступу до Світової організації торгівлі. Про це, **повідомляє УНІАН**, заявив Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах на вчорашній зустрічі з Прем'єр-міністром Греції Константінасом Сімітісом, який перебуває в Україні з дводенним візитом. За словами А. Кінаха, «ми розраховуємо на плідну співпрацю з питань вступу України в СОТ, поглиблення співпраці України і НАТО, а також євроінтеграції України загалом». Крім цього, український прем'єр висловив упевненість, що поглиблення двосторонньої співпраці зміцнюватиме незворотність внутрішніх ринкових реформ в Україні. Головне завдання урядів, за словами А. Кінаха, — наповнення реальним економічним змістом того високого рівня політичного діалогу, який існує сьогодні.

***

Виробництво паперу офсетного № 1 освоїв «Понінківський картонно-паперовий комбінат», що на Хмельниччині. З виходом подільського підприємства на максимальну потужність — 700 тонн книжкового паперу щомісяця — Україна зможе відмовитися від імпорту цього виду продукції, **повідомляє наш власний кореспондент Михайло ВАСИЛАШКО.**

***

Двоє осіб отримали опіки першого ступеня внаслідок пожежі, яка виникла на Калінінському ринку Донецька. Як повідомив «Голосу України» начальник центру громадських зв'язків обласного управління пожежної охорони Володимир Сорока, вогонь спалахнув у «пиріжковій», де містилася побутова газова плита, з'єднана гнучким шлангом із газовим балоном. Найімовірніше, витікання газу і спричинило пожежу, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Україна заборонила імпорт яловичини з Ізраїлю через коров'ячий сказ

Наміри і пропозиції різні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 2 липня
(Початок на 1-й стор.).

У понеділок погоджувальна рада запропонувала розглянути нинішнього тижня 61 питання, з них 7 — невідкладних. Однак добрі наміри плідно попрацювати потонули у взаємних закликах до праці і пошуках тих, хто заважає. Врешті Голова Верховної Ради Володимир Литвин змушений був оголосити перерву, щоб фракції могли порадитися і визначитися.

Що ж почули шахтарі про наміри народних обранців відстоювати їхні права та інтереси? Представник фракції Соцпартії Юрій Луценко говорив про те, що шахтарі вдаються до акцій протесту тому, що вони обдурені державою, бо структуру управління вугільною галуззю передано напівкримінальному бізнесу, через що бюджет зазнав мільярдних втрат. Народний депутат закликав Генеральну прокуратуру зайнятися розслідуванням діяльності цих структур.

Володимир Філенко виголосив заяву фракції «Наша Україна» про наміри взяти під захист керівників виконавчої влади, яких звільняють з роботи. Уже звільнено 80 голів райдержадміністрацій, 4 керівників області. Він закликав місцевих керівників звертатися по допомогу до фракції «Наша Україна».

Катерина Ващук від імені фракції аграрників нагадала про жнива і закликала уряд узяти під контроль ціни на пально-мастильні матеріали.

Денне засідання розпочалося після наради погоджувальної ради за участю представників фракцій. Але даремні були сподівання головуючого і частини депутатів на розблокування роботи сесії. Народний депутат Володимир Черняк зауважив, що в історії українського парламентаризму не було випадку, щоб сесія не могла ухвалити постанову... про порядок денний сесії Верховної Ради України. Є шанс потрапити до Книги рекордів Гіннесса...

Різні варіанти розблокування роботи сесії пропонував Голова Верховної Ради, і щоразу на табло світилося: «Рішення не прийнято». Каменем спотикання став законопроект про імпічмент Президента України Леоніда Кучми. Представник Президента України у Верховній Раді народний депутат Олександр Задорожній запропонував вилучити цей пункт із проекту постанови про порядок денний, чим викликав зливу гніву.

— Якщо комусь не подобається якийсь запропонований законопроект, його можна відхилити у процесі голосування. Треба почати працювати, а це можливо за поваги до колег, — казав Валентин Зубов (фракція Блоку Юлії Тимошенко).

Урешті головуючий запропонував проголосувати принаймні за розклад роботи Верховної Ради на 2 липня, але й ця пропозиція не пройшла. Навіть, репліка: «Рятуймо наші відпустки», що пролунала в залі, не зняла блокади.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Олександра КЛИМЕНКА.

ОФІЦІЙНО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких Указів Президента України

1. Внести до Указів Президента України такі зміни:

1) у Положенні про Державну податкову адміністрацію України, затвердженому Указом Президента України від 13 липня 2000 року № 886:

а) абзац другий пункту 1 доповнити словами «а також державної політики у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, здійснює міжгалузеву координацію у цій сфері»;

б) пункт 3 доповнити двома абзацами такого змісту:

«ведення Єдиного державного реєстру місць зберігання спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів;

розподіл спирту між суб'єктами підприємницької діяльності — резидентами України в установленому порядку з оформленням нарядів на одержання спирту та здійснення контролю за його цільовим використанням»;

в) у підпункті 1 пункту 4:

абзац третій викласти в такій редакції:

«проведенням роботи із запобігання і боротьби з незаконним виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, веденням реєстрів імпортерів, експортерів, оптових та роздрібних торговців, місць зберігання спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, участю в розробленні пропозицій щодо основних напрямів державної політики і проектів державних програм у сфері запобігання та боротьби з незаконним виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, організацією виконання актів законодавства в межах своїх повноважень, здійсненням систематичного контролю за їх реалізацією, узагальненням практики застосування законодавства, застосуванням у випадках, передбачених законодавством, фінансових санкцій до суб'єктів підприємницької діяльності за порушення законодавства про виробництво та обіг спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, про ліцензування діяльності з виробництва спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, оптової торгівлі спиртом, оптової та роздрібної торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами, здійсненням заходів щодо вилучення та знищення або передачі на промислову переробку алкогольних напоїв, знищення тютюнових виробів, що були незаконно вироблені чи знаходилися в незаконному обігу»;

доповнити підпункт двома абзацами такого змісту:

«здійсненням контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів;

ліцензуванням діяльності суб'єктів підприємницької діяльності з виробництва спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, оптової торгівлі спиртом, оптової та роздрібної торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами»;

2) у статті 1 Указу Президента України від 11 липня 2001 року № 510 «Про посилення державного контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів» слова «виробництва та обігу» замінити словами «контролю за виробництвом та обігом».

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Указ Президента України від 22 липня 1998 року № 806 «Про державну монополію на виробництво та обіг спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів»;

Указ Президента України від 2 серпня 1999 року № 941 «Про Положення про Комітет України з монополії на виробництво та обіг спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів».

3. Кабінету Міністрів України привести свої акти у відповідність із цим Указом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 26 червня 2002 року.
№ 586/2002.

У КОМІТЕТАХ ВР

Збільшити розмір пенсій

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів рекомендує Верховній Раді повторно розглянути Закон «Про внесення змін до статті 19 Закону України «Про пенсійне забезпечення» з пропозиціями Президента і прийняти його у новій редакції.

Законопроектом передбачається встановити максимальний розмір пенсії на рівні чотирьох мінімальних пенсій за віком, а для працівників, зайнятих на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, — за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів, а також зайнятих на підземних і відкритих гірничих роботах та в металургії, — п'яти мінімальних пенсій за віком.

Такий закон для вищезазначених категорій працівників з максимальним розміром пенсій Верховна Рада прийняла ще в березні. Однак Президент не погодився з ним, оскільки його реалізація вимагала додаткових видатків, які не були визначені.

Тепер Комітет ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів мотивує своє рішення тим, що «поліпшується економічне становище країни, відбувається зростання заробітної плати, залишаються чинними закони, спрямовані на додаткові збори на обов'язкове державне пенсійне страхування, а це майже 1,5 млрд. гривень, внаслідок чого збільшуються надходження до Пенсійного фонду і є можливість підняти максимальний розмір пенсії залежно від трудового вкладу працівника».

Інформуправління ВР.

Бюджетні компроміси з урядом

Парламентський комітет із питань бюджету на своєму засіданні знову прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді визнати незадовільною роботу Кабінету Міністрів України з виконання бюджету за 2001 рік. Це вже повторне аналогічне рішення комітету: минулого пленарного тижня (17—22 червня) на голосування в парламенті було поставлено проект постанови бюджетного комітету, якою пропонувалося визнати незадовільною роботу уряду з виконання Держбюджету-2001. Тоді проект постанови було прийнято за основу, а для схвалення в цілому не вистачило трьох депутатських голосів.

Під час розгляду проекту Бюджетної резолюції на 2003 рік бюджетний комітет ВР вирішив включити до спеціального фонду Держбюджету лише іноземні кредити і гранти. Як **повідомляє «Інтерфакс-Україна»,** комітет не підтримав решту статей наповнення спецфонду, що пропонувалися урядом, зокрема, кошти від платних послуг, послуг місцевих адміністрацій. Голова бюджетного комітету Петро Порошенко назвав це рішення «компромісом з урядом». Він також повідомив, що цього тижня на голосування в сесійну залу буде винесено вже пропонований комітетом проект постанови парламенту — взяти урядову Бюджетну резолюцію на 2003 рік до відома і доручити Верховній Раді розробити свої пропозиції з цього питання. За словами П. Порошенка, на засіданні комітету погоджено більшість позицій щодо Бюджетної резолюції, однак за деякими положеннями Міністерство фінансів не згодне з бюджетним комітетом. Парламентський комітет наполягає залишити за ним право формувати доходну і видаткову частини Пенсійного та інших державних цільових фондів. Петро Порошенко відзначив, що комітет пропонує уряду розробити низку заходів стосовно повернення ПДВ, наголосивши, що депутати очікують від Кабміну конкретних пропозицій для розв'язання цього питання.

Голосування за запропоновані бюджетним комітетом проекти постанов відбудеться в парламенті завтра, 4 липня.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про «День Уряду України» у липні 2002 року

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 9 липня 2002 року з порядком денним:

«1. Про заходи Кабінету Міністрів України щодо оздоровлення дітей влітку 2002 року.

2. Інформація Кабінету Міністрів України про стан підготовки до збирання врожаю 2002 року».

II. Кабінету Міністрів України визначити доповідачів, підготувати аналітичні та довідкові матеріали з даних питань і подати їх для вручення народним депутатам України 2 липня 2002 року.

III. Комітетам Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства, з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму, з питань соціальної політики та праці і з питань аграрної політики та земельних відносин разом з іншими заінтересованими комітетами узагальнити пропозиції народних депутатів України і матеріали, які будуть подані Кабінетом Міністрів України, підготувати співдоповіді та проекти постанов Верховної Ради України із зазначених питань.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 20 червня 2002 року.
№ 17-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Кабінетом Міністрів України та Урядом Японії про надання японського культурного гранту на постачання аудіообладнання та музичних інструментів Національному академічному театру опери та балету України ім. Т. Шевченка

Верховна Рада України **постановляє**:

Угоду (у формі обміну нотами) між Кабінетом Міністрів України та Урядом Японії про надання японського культурного гранту на постачання аудіообладнання та музичних інструментів Національному академічному театру опери та балету України ім. Т. Шевченка, підписану 22 січня 2002 року, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 20 червня 2002 року.
№ 22-IV.

«Укртелеком» — лоцман «Бригантини–2002» в океані Інтернет!

З 23 червня до 1 липня в Бердянську тривав Міжнародний кінофестиваль «Бригантина-2002». П'ятий кінофорум був організований під патронатом Президента України Л. Кучми, за підтримки Запорізької облдержадміністрації, за сприяння Надзвичайного і Повноважного Посла Росії в Україні В. Черномирдіна, а також міністерств культури і мистецтв України, Росії, Білорусі.

Серед запрошених — більш як 100 відомих акторів, режисерів, продюсерів та інших діячів кіномистецтва. Азовське узбережжя тепло зустрічало улюбленців глядацької аудиторії заслуженого артиста Росії С. Жигунова (президента Гільдії акторів кіно), народних артистів СРСР Г. Жжонова, Л. Касаткіну, народних артистів Росії Л. Федосєєву-Шукшину, А. Кузнецова. Український кінематограф представляли В. Степанов (президент МКФ «Бригантина»), сестри Сумські, Л. Кадочникова, Р. Писанка та інші.

На фестиваль представлено 11 конкурсних кінострічок: «Чінгісхан» (з Б. Ступкою в головній ролі, Україна), «На полі крові» (Україна), «Шум вітру» (С. Маслобойщикова, Україна), «Атлантида» (акторський дебют естина А. Хостікоєва Грузія, Україна—Росія); три кінофільми представила Білорусь: «Свіжина з салютом», «Зірка Венера», «Золотий автомобіль»; п'ять фільмів подала Росія: «Під Полярною зіркою», «Займемося коханням», «Зірка», «Північне сяйво», «Левова частка».

Програма фестивалю була вельми насичена. Крім перегляду конкурсних стрічок та програм, проводилися творчі зустрічі з акторами, режисерами, а також відбувся концерт з участю українських і зарубіжних виконавців.

За перебігом кінофестивалю спостерігала не лише багатотисячна армія гостей, місцевих жителів, відпочивальників. Запорізька дирекція ВАТ «Укртелеком» далеке робить близьким і навіть більше — стала лоцманом «Бригантини» в океані Інтернет, транслювала церемонію відкриття кінофоруму за допомогою WEB-камери, встановленої в Бердянську.

Привіт із сонячного Запоріжжя!

І. ПІДКОВИЧ.

«Лікуватиме» каса допомоги

У Херсоні зареєстровано благодійну організацію «Лікарняна каса Херсонської області». Її засновниками виступили Терапевтичне товариство та Асоціація медсестер. Херсон став восьмим обласним центром, де створено «лікарняну касу». За приклад було взято досвід Житомирської області.

Членом організації може стати будь-хто. Сума внесків для працюючих становить п'ять гривень на місяць, пенсіонерів — три, дітей до 18 років та студентів —дві гривні.

Після трьох внесків видається посвідчення, котре гарантує безплатне медичне обслуговування незалежно від вартості лікування. Не оплачується з каси лише лікування венеричних та психічних захворювань, СНІДу, туберкульозу, а також зубопротезування та аборти.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРСОВА (Укрінформ).

Національний комітет Товариства Червоного Хреста України провів у селі Чапаївці, що на Київщині, навчальний семінар для членів рятувального загону.

На знімку: **під час реєстрації «постраждалих».**

Отруїлися на поминках

До Ольгопільської дільничної лікарні на Вінниччині з діагнозом «харчове отруєння» госпіталізовано 31 особу. Усі хворі — мешканці села Вербка Чечельницького району. За попередніми даними, вони отруїлися неякісними продуктами на поминках. В одного хворого стан середньої тяжкості, в решті — задовільний. У вогнищі захворювання працюють фахівці районної санепідслужби, проводячи комплекс відповідних заходів. За фактом події розпочато слідство, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

У НОМЕР

■ *Хмельницький*

Нафтовим маршрутом до Кам`янця-Подільського

Очікується приїзд в Україну голови ради міністрів Республіка Польща пана Лешека Міллера. В Івано-Франківську він проведе офіційні переговори з Прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом.

Під час переговорів йтиметься про можливу участь Польщі у міжнародному консорціумі з транспортування нафти маршрутом Одеса—Броди—Гданськ, глави урядів обговорять проблеми, пов'язані з майбутнім вступом України до Світової організації торгівлі, а Польщі — до Євросоюзу та запровадженням візового режиму.

Потім Л. Міллер навідається у древній Кам`янець-Подільський. І не випадково. Річ у тім, що син польського глави уряду одружився на дівчині з Хмельниччини. І сьогодні пан Міллер з панянками Александрою, Монікою та Іриною погостює у своїх сватів. А заодно роздасть презенти навчальним закладам міста над Смотричем, **повідомляє наш власний кореспондент Михайло ВАСИЛАШКО.**

■ *Кіровоград*

«Лохотрон» веде за грати

До тюремного ув'язнення засуджено Ленінським міським судом Кіровограда двох мешканців Дніпропетровської області за шахрайство.

Як свідчать матеріали слідства, жертвами «лохотрону», організованого молодиками, стали майже дві тисячі мешканців Дніпропетровської та Кіровоградської областей. Така кількість довірливих простаків, що клюнули на наживу, засвідчує: далеко не кожен у наш час розуміє пропису істину про те, що безкоштовний сир буває лише в мишоловці, а отже, простір для діяльності всілякого роду шарлатанів лишається необмежений.

Свій «бізнес» двоє 21-річних уродженців Широківського району Дніпропетровської області розпочали з того, що найняли квартиру у Кривому Розі. До рекламних газет усіх областей України надіслали тексти оголошень, що благодійне товариство «Турбота» безкоштовно передає бажаючим в особисте користування побутову та іншу техніку, яка вже була у вжитку. Побутові прилади, мовляв, надходять від американського благодійного фонду. Для отримання названої техніки громадянам досить перерахувати від 12 до 20 гривень для відшкодування витрат на пересилання та пакувальну тару. Надсилали замовникам і каталог, у якому треба було помітити обрану річ.

Лише в квітні минулого року шахраї на Кіровоградському поштамті отримали у такий спосіб 12 тисяч гривень. Коли прийшли по черговий «транш» у дві тисячі гривень, юнаків затримали правоохоронці.

Під час обшуку помешкання працівники міліції вилучили 18 тисяч гривень, комп'ютерну техніку, музичну апаратуру і безперечний доказ шахрайства — поштово-телеграфну кореспонденцію, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

Чорний гумор — смішна зарплата

КОМЕНТАР

З 1 липня відповідно до чинного законодавства мінімальний розмір заробітної плати зріс зі 140 до 165 гривень.

Навіть якщо врахувати, що середній рівень заробітної плати в країні приблизно вдвічі більший, це не дає підстав для бодай крихітного оптимізму. У травні вона зросла на 3,1 гривні проти квітня, зате заборгованість у заробітних платах збільшилася на 47 мільйонів гривень. Доплата у 25 гривень до мінімального розміру заробітної плати видається чорним гумором.

У цьому переконуєшся і слухаючи елементарні розрахунки Міністра палива та енергетики Віталія Гайдука, який стверджує, що новий рівень мінімальних зарплат автоматично піднімає ціну вугілля вище світових цін — до 149 з гаком гривень — за тонну. Адже попри те, що розмір мінімальної зарплати не є розрахунковим показником, галузеві угоди між роботодавцями і профспілками за прикладом Генеральної угоди передбачають: мінімальний рівень не має бути нижчий за ставку робітника першого тарифного розряду. Звідси й випливає, що липневе підвищення мінімального розміру зарплати забезпечить зростання середньої зарплати гірників до 960 гривень на місяць, а це — катастрофічно змінює структуру собівартості українського вугілля. Захмарна ж ціна і так невисокої якості нашого вугілля змусить енергокомпанії купувати дешевше в Польщі або деінде.

Увечері 1 липня телеканали радо повідомляли про адміністративне зниження тарифів мало не вдвічі на пасажирські перевезення внутрішніми авіалініями. Проте очевидно, що й нові ціни на авіарейси абсолютній більшості українців не по кишені. Зате вони позбавлять наземні служби аеродромів можливості заробляти кошти на свій розвиток. Знову чорний гумор...

Сергій ВЛАД.

АКТУАЛЬНО

Від Балтії до Чорного моря

Перші великі партії мороженої риби та масла надійшли з країн Балтії та Скандинавії до порту Іллічівськ на Чорному морі, аби звідси їх доставили залізничними поромами СК «Укрферрі» до Грузії й далі — до Азербайджану та Узбекистану. Новий маршрут, доповнюючи Євро-Азіатський транспортний коридор, має перспективу — вантажовласники залишилися задоволені швидкістю та економічністю доставки. За прогнозами фахівців, уже найближчим часом очікується, що вантажообіг тут сягне 300 — 400 тисяч тонн на рік.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Б'ють по «Лицам»

Про розправу над ними заявляють журналісти єдиного опозиційного на Дніпропетровщині видання «Лица», що осмілилося підтримувати на повторних виборах до Верховної Ради Олександра Жира.

19 червня правоохоронці затримали на шляху до Нікополя автомобіль з накладом газети та влаштували допит головному редакторові з вимогою пред'явити документи на продаж газети. Підстави? А що як товар крадений? (Спасибі, до «з'ясування» не втопили наклад газети в річці, як це свого часу сталося з газетою «Свобода»). Того ж таки дня директора запорізької друкарні, де друкувалися «Лица», викликали до місцевого УВС і протримали там до 4.30 ранку. На ранок несподівано «поламалися» всі друкарські верстати, і «Лицам», незважаючи на стовідсоткову передоплату, було відмовлено у друці. 21 червня працівники МВС «провели слідчі дії» в редакції газети. 25 червня від послуг газети відмовився найбільший рекламодавець, а 27 червня відділ МВС з боротьби зі злочинами у сфері економіки перевірив фірму, у якої редакція орендувала приміщення. Після перевірки від редакції зажадали негайно звільнити приміщення. Як нам повідомила телефоном головний редактор газети «Лица» Олена Гарагуц, ситуація залишається напруженою: друкарні Запорізької, Дніпропетровської, Полтавської областей відмовляються мати справу з газетою. На сьогодні начебто вдалося домовитися з однією друкарнею, але впевненості, що наступний номер вийде у світ, немає.

Тим часом, за повідомленням «УНІАН», 1 липня Центральна виборча комісія скасувала «замовне політичне рішення» окружної виборчої комісії округу № 35 про винесення попередження кандидатові в народні депутати Олександрові Жиру. Окружком намагався інкримінувати йому порушення термінів агітації. Тож у 35-му виборчому окрузі, де балотується екс-голова парламентської тимчасової слідчої комісії із розслідування справи Гонгадзе, стає спекотно. Варто чекати продовження?

Людмила КОХАНЕЦЬ, Сергій ЛАВРЕНЮК.

ФОТОФАКТ

АТ «Київводоканал», застосовуючи нові технології, працює над поліпшенням якості води. Міська влада лише нинішнього року виділила майже мільйон гривень для закупівлі високоточного імпортного контрольного обладнання. Постійні перевірки підтверджують — вода у столиці відповідає вимогам чинних стандартів.

На знімку: лаборант Деснянської водогінної станції Інна Гайдак відбирає проби.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Гарантія від злого ока

МИТНИЙ БАР'ЄР

Міжнародний митний пункт пропуску «Городище» розташувався у мальовничій місцині Дубровицького району. Але живописними поліськими пейзажами, які просяться на полотно і якими захоплювався Купрін, митники милуються після роботи: через «Городище» щодоби проходить 150 — 180 автомобілів, тож клопотів вистачає: авто курсують не лише з Білорусі та України, а й у треті країни. З Білорусі та Росії, скажімо, досить часто везуть до Італії дошки і пиломатеріали...

— Перевізники зараз стали законослухнянішi, не ризикують, та ще трапляються випадки контрабанди, — розповідає Станіслав Горін, заступник начальника Рівненської митниці, начальник митного поста «Дубровиця» (сюди входять пункти пропуску «Городище», «Прикладники», «Удрицьк»). — Ще свіжий в пам'яті випадок, коли через «Городище» громадянин Білорусі намагався провезти ампулу з контрабандним рідкоземельним металом радієм, яку виявили наші митники, а спеціалісти оцінили її у 75 тисяч доларів.

— А з наркотиками як? — цікавлюсь.

— Через «Городище» не перевозили, а ось через залізничний пункт пропуску «Удрицьк» до 1995 року проходив основний транзитний канал наркотиків. Відтоді, як митники виявили тут найкрупнішу — у 600 кілограмів — партію макової соломки, наркоділки не хочуть зазнавати збитків.

— Чи користуються контрабандисти лісовими дорогами? —запитую головного митника поста «Дубровиця».

— Ризикують одиниці — тільки ті, хто перевозить заборонені товари. Скажімо, на одній з таких доріг ми затримали автомобіль, який перевозив з Білорусі шкіру на 110 тисяч доларів. Хто не везе контрабанди, тому ризикувати немає сенсу, адже нині митні обмеження — до 100 тисяч євро.

— А що зараз везуть люди з Білорусі в Україну і навпаки?

— Нині ціни в Білорусі на 20 — 25 відсотків вищі, ніж в Україні. Тому в Білорусь везуть від нас трикотаж, товари широкого вжитку, здебільшого придбані у Хмельницькому, де найбільший в західному регіоні України гуртовий ринок. А були часи, коли все було навпаки.

— Човниковий бізнес для багатьох — порятунок від безробіття, голоду. Люди їдуть торгувати в Білорусь. Чула чимало нарікань від тих, хто перетинає пункт пропуску "Удрицьк" залізничним транспортом, на незадовільні умови на цій станції: тут немає елементарних умов для пасажирів, ніде перечувати. Дехто через безвихідь погоджується ночувати у хліві. Чи це так? — запитую Станіслава Горіна.

— Такі нарікання не безпідставні, бо давно назріла потреба побудувати в Удрицьку приміщення нового залізничного вокзалу. Я бачив документи на його будівництво, але роботи поки що не розпочаті, — каже митник.

До слова, обминають перевізники і пункт пропуску «Прикладники» — не хочуть бити свої авто бруківкою. Державна казна недоодержує з цієї причини кругленьку суму.

Донедавна і пункт «Городище» розмішувався у кількох вагончиках. Але держава не поскупилася на будівництво нового сучасного комплексу, і торік городищенські митники святкували новосілля. Тут створені належні умови для роботи, є всі контролюючі служби: ветеринарна, фіто-санітарна, екологічна, каса банку «Аваль», де можна обміняти валюту. За пункт пропуску винесені офіси чотирьох брокерських фірм, страхових компаній, які займаються страхуванням пасажирів і вантажів.

Якщо в Удрицьку лише планують поліпшити умови для тих, хто перетинає кордон, то в «Городищі» для цього вже зробили кілька кроків: побудували два кафе, а служба Міжнародних автомобільних перевезень (СМАП) Міністерства транспорту України зводить невеличкий готель, стоянку для автомобілів, заправку, станцію техобслуговування.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

— У «Городищі» я не побачила великого скупчення автомобілів. Лише кілька фур проходили митний контроль, де дві легковушки чекали своєї черги.

— Ми затримуємо лише порушників митного законодавства, для законослухняних перевізників відпрацьований механізм, який дозволив позбутися довжелезних черг, — пояснив Станіслав Горін.

— Чи окуповуються витрати на утримання пунктів пропуску?

— Так, лише з початку цього року митний пост "Дубровиця" дав державі більш як мільйон гривень прибутків. Основне джерело надходжень — розмитнення автомобілів, яке проводиться в «Городищі».

Так завершилося моє знайомство з роботою одних з північних воріт України — Міжнародного митного пункту пропуску «Городище» та його співробітниками, які пильнують ті ворота від злого ока (так відгукуються про роботу митників місцеві жителі). Цього дня представники від колективу поспішали у сусіднє село Свариcевичі Дубровицького району, де з тіткою мешкає Євгенія Дробот. Дівчина-сирота закінчувала перший клас і шефи-митники хотіли привітати її з цією подією...

Олександра ЮРКОВА.
«Городище» — Рівне.

СИТУАЦІЯ

В історії з Ту-154 час ставити крапку

Мітинг протесту проти цинізму української влади в її оцінці трагедії з літаком Ту-154, збитим над Чорним морем ППО України під час минулорічних навчань, організували 1 липня у Москві активісти так званого молодіжного руху «Идущие вместе». Юнаки й дівчата у майках з портретом Путіна й написом «Все путем» провели його біля Посольства України в Російській Федерації. Вони навезли у Лаврентіївський провулок не тільки позаштатних активістів руху з числа молоді й ветеранів, що є антуражем усіх акцій протесту, котрі проводять «Идущие», а й декого з родичів загиблих. Та головним завданням акції було привернути увагу преси. І мені здалося, не так до проблеми, як до самого руху і організованого ним заходу. Надто вже байдужі були «Идущие» до родичів загиблих, зацікавлено роздивляючись черевики, що нібито залишилися від одного з пасажирів Ту-154.

Навпроти посольства було встановлено імпровізовану трибуну, поставлено звукові колонки та мікрофон. І коли не надто свідомі учасники акції з задоволенням хиляли холодне пивце за величезними транспарантами з написами: «Кучма, а якби загинули ваші діти, ви також не стали б робити з того трагедію?!», «Військових убивців мирних людей до відповідальності!», то активісти залучки роздавали інтерв'ю журналістам. Промовці чомусь не вимагали негайної виплати компенсації, а били на сумління. Мовляв, хай українська влада офіційно визнає свою провину, назве й покарає винних.

Після двадцятихвилинних промов начальство «Идущих» дало команду: «Помаленьку згортайте». Ведучий подякував мітингувальникам, а відповідальний за масовку оголосив про порядок від'їзду молоді й ветеранів. За останніми під'їхало два не дуже комфортабельні автобуси. Водієві одного з них, який вийшов з машини, «идущий» середнього віку й начальницької зовнішності відрахував 5000 рублів. Чи то за транспортні послуги, чи то як оплату «праці» ветеранів, яких юні путінці возять за собою по всіх заходах.

Мітинг мітингом, та якщо вдуматися, то розв'язання проблеми компенсації справді затягнулося. Представникам української і російської влади, котрі опікуються нею, варто хоча б інформувати громадськість, на якому етапі справа, чи буде покарано винних, як, коли і в яких розмірах буде сплачено компенсації родичам загиблих. Питання поки що висить у повітрі і збуджуватиме російську пресу та громадськість, аж поки буде прийнято рішення, котре задовольнятиме всіх. У цій історії час ставити крапку.

Ярослав БІЛИК.
Москва.

Працюємо, сповідуючи християнську мораль...»

Прихильності і довіри зажив на теренах Волині АТ «Західно-Український комерційний банк» (ЗУКБ). Ровесник незалежності, він справедливо визнаний найдинамічнішою банківською установою держави. Після 15-ї емісії власних акцій його статутний капітал сягнув 143,5 млн. грн. І завдяки стратегічному партнерству з фінансовою групою «Кредит Банк» (Варшава), Європейським банком реконструкції та розвитку ЗУКБ увійшов до транснаціональної банківської структури, що об'єднує понад 2000 фінансових установ Європи та Америки. Інвестиції основних акціонерів вперше з-поміж інших банків України проторили для ЗУКБ стежку до євроспільноти. Ці успіхи зумовили зміну назви на АТ «Кредит Банк» (Україна), що означеновано і новими вливаннями коштів.

Такий крок збігся із 10-річчям з дня створення Волинської філії АТ «ЗУКБ», яку очолює людина відмінної репутації і виняткової працездатності, молодий талановитий керівник Олександр ПИЗА. Він люб'язно поділився рецептом успіху з кореспондентом «Голосу України».

— Нашу філію можна сміливо назвати патріархом банківської справи на Волині. Ми перші порушили монопольне панування тодішніх фінансових гігантів «Ощадбанку», «Укрсоцбанку» та банку «Україна». Впродовж десяти років вироблено усталену стратегію і традиції філії. Міцно утримуємо репутацію надійного банку. Переконливою є і структура кредитного портфеля, розмір якого нинішнього року сягнув 38 мільйонів гривень. Рецепт успішного динамічного розвитку — у стратегічній співпраці з клієнтами: орієнтуємося на західноєвропейські стандарти обслуговування, вирізняємося винятковою прозорістю фінансових операцій і надійністю, що підкріплена партнерством з інвесторами на зразок «Кредит Банк С. А.», ЄБРР, KBC Банк (Бельгія). Безумовно, цей вінок переваг і гарантій приваблює солідних клієнтів.

Клієнтура насамперед зважає на безпеку вкладів, себто на платоспроможність банку. Наша філія з порівняно невеликим штатом має змогу працювати мобільніше, аніж неповороткі крупні відділення інших банків.

— Господарники краю зазвичай дивляться на банкірів як на спасителів, чекаючи як манни небесної дешевих кредитів. Якою мірою Волинська філія виправдовує їхні сподівання?

— АТ «ЗУКБ» постійно надає позики малим та середнім підприємствам, відкриває нові кредитні лінії. А свідченням довіри до нашого банку є відкриття минулого року найбільшої в банківській системі України кредитної лінії від групи польського Кредит Банку С. А. та Європейського банку реконструкції та розвитку на загальну суму 16,5 млн. дол. США. Причому ми, на відміну від західних інвесторів, не наполягаємо на придбанні сировини чи товарів на території країни, звідки «витікатиме» позичкове джерело. Та й позики оформляються за спрощеною схемою. Мало того, кредити нашого банку дешевші, порівняно з іншими конкурентами.

Ми пропонуємо надання короткострокових позик (до одного року) на поповнення обігових коштів для виробничої та торговельної діяльності, інвестиційні кредити (до 2,5 року), кредити в рамках ліній Кредит Банку С. А. та ЄБРР для підприємств малого та середнього бізнесу, фізичних осіб. Об'єкт кредитування придбання автомобілів, житла, меблів, побутової техніки, ремонт житла. Термін кредитування — на придбання автомобілів, житла — до трьох років, на придбання товарів тривалого користування та послуг — до двох років.

Пропонуємо також і відкриття розрахункового акредитиву та гарантій, які підтверджені в іноземних банках (ING Bank, Bank Austria AG, Kredit Bank S. A. та інших західних банках), оскільки там для АТ «ЗУКБ» відкрито відповідні ліміти, що може значно здешевити розрахунки з зарубіжними партнерами.

Сила теперішнього АТ «ЗУКБ» в тому, що ми, пройшовши жорсткі вимоги іноземних інвесторів до формування підрозділів, встановлення процедур, поєднали західний досвід роботи і наш досвід, тобто як підійти до кожного окремого клієнта та як вирішити проблеми, що його турбують. Неухильно дотримуємося тези, що головна особа в роботі банку — клієнт.

Роман ЖИЖАРА.
Луцьк.

Чи варто розкидати перли?

30 червня у Москві у Всеросійському виставковому комплексі (ВВЦ) завершила роботу національна виставка «2002: Рік України в Російській Федерації». Понад п'ять тисяч експонатів представили на найбільшій виїзній виставці нашої країни майже 450 підприємств.

П'ять днів москвичі, які побували у ВВЦ, знайомилися з тим, що може виробляти промисловість незалежної України. П'ять днів їх щедро пригощали цукерками, печивом, горілкою «Немирів» й українськими піснями, які виконували Валентина Степова і менш відомі солісти. Звичайно, всі, хто приїхав на виставку, очікували, що їхні пропозиції зацікавлять дрібних підприємців, великих бізнесменів, російські міністерства й відомства, що додому вони повернуться коли й не з вигідними контрактами, то з телефонами потенційних замовників. Але ці сподівання не виправдалися: вигідний клієнт на виставку не пішов. Незважаючи на те, що президенти України і Росії надіслали щирі привітання учасникам і відвідувачам виставки, її прохолодно сприйняли москвичі. Всі валом валили на експозицію китайської провінції Гуандунь, яка в ці дні представляла дешевшу продукцію. Та й російська преса не виявила зацікавлення до цієї події, яка, на думку віце-прем'єр-міністра України Володимира Семиноженка, котрий відкривав національну виставку, є ключовою у проведенні Року України в Росії. Мабуть, особливих вказівок і рекомендацій для ЗМІ від владних структур РФ не надходило.

... На виставці довелося почути суперечку кількох учасників, що приїхали з України: чи потрібно це Москві, Росії, а тим паче нашій країні? Чи варто взагалі розкидати перли у наш час? Людина, яка представляла українську глибинку, казала, що за тієї бідності, яка нині панує в багатьох областях України, це невиправдана і показна розкіш за нульового економічного ефекту. Представник столиці доводив: нам потрібно показувати світові свої можливості, нас мають знати. Я так і не зрозумів, чи погодився провінціал з цими аргументами, але, залишаючи місце суперечки, він спересердя махнув рукою: «Ліпше б ці гроші роздали шахтарям, які в Києві голодують...».

Ярослав СЕРГІЄНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У Києві відбулася прес-конференція офіційної української делегації з питань вступу України до Світової організації торгівлі. В ній узяли участь голова міжвідомчої комісії з питань вступу України до СОТ, віце-прем'єр-міністр України Василь Роговий, глава делегації на переговорах про вступ до СОТ, перший заступник державного секретаря Міністерства економіки і з питань євроінтеграції Андрій Гончарук та голова Комітету Верховної Ради України із закордонних справ Дмитро Табачник.

Справа «Континенту» вже у Страсбурзі

Минулого тижня у Страсбурзі побував головний редактор радіо «Континент» Сергій Шолох. Він подав до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) скаргу на дії українських державних органів. У разі визнання судом скарги прийнятною вона стане першою українською «журналістською» справою в ЄСПЛ. «Ми маємо досвідченого адвоката, знайомого з практикою суду, — сказав «ГУ» Сергій Шолох. — Наша справа резонансна, тому, як нам сказали, до розгляду її візьмуть досить швидко. А суть її в тому, що мене, як я вважаю, незаконно позбавили ліцензії на мовлення. Тобто порушили моє право на розповсюдження інформації. Це суперечить статті 10 Європейської конвенції з прав людини. До того ж українські суди, як ми вважаємо, свідомо зволікають з розглядом справи радіо «Континент». Тобто, коли ми програли її в судах першої та другої інстанцій, Вищий господарський суд ухвалив рішення відправити справу на повторний розгляд, хоча й визнав певні порушення з боку судів першої і другої інстанцій. Але тоді він мав ухвалити рішення по суті. Тепер нас змушують знову ходити по колу...».

Сергій Шолох поки що не заявляв фінансових претензій до України. «Я не хочу, щоб справа розглядалася в Європі, — каже він. — Я все-таки українець, і коли вдома ми «воювали» у форматі «радіо «Континент» проти Національної ради з питань телебачення і радіомовлення», то в Страсбурзі це звучатиме «Шолох проти України». І якщо Нацрада або український суд ухвалять відповідне рішення самостійно, без «допомоги» Страсбурга, то ми відразу відкличемо свою скаргу з ЄСПЛ і не заявлятимемо жодних матеріальних претензій. Якщо справа вирішуватиметься у Страсбурзі, тоді ми долучимо до неї й фінансовий аспект».

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Нові газові угоди

Перший віце-прем'єр України Олег Дубина і віце-прем'єр Росії Віктор Христенко у Києві підписали протокол між урядами України і Росії на 2003 рік (доповнення до довгочасної українсько-російської міжурядової угоди про транзит російського природного газу українською територією). Окрім того, перший заступник голови правління національної акціонерної компанії (НАК) «Нафтогаз України» Володимир Триколич та заступник голови правління російського ВАТ «Газпром» Юрій Комаров підписали контракт про експлуатацію до 2013 року «Газпромом» українських підземних газових сховищ (ПГС).

Як повідомив після церемонії підписання документів Олег Дубина, 2003 року обсяг транзиту російського природного газу територією України становитиме (враховуючи транзит до Молдови і Росії) 128,7 мільярда кубометрів, з яких для країн Західної Європи — 110 мільярдів кубометрів.

Данія біля керма Євросоюзу

Чергова ротація в Європейському союзі: країною-головою з 1 липня стала Данія. За словами глави датського уряду Андерса Расмуссена, пріоритетними під час президентства Данії стануть два напрями: розширення Європейського союзу й виконання напруженого графіка роботи на другу половину 2002 року.

До 16 жовтня Єврокомісія має подати доповідь про те, чи готові 10 країн-новачків до вступу в союз, а 24—25 жовтня тему розширення обговорюватимуть на саміті у Брюсселі. Датська влада сподівається, що крапку зможе поставити зустріч у верхах у Копенгагені, яка відбудеться в грудні.

Проте є загроза зриву цього графіка. Ось що заявив Андерс Расмуссен: «Я побоююся, що навіть невелика затримка може затягти цей процес на роки». Чому на роки? Справа в тому, що 2003 рік буде присвячений обговоренню проблем подальшого розвитку самого Європейського союзу, у 2004 відбудуться вибори до Європарламенту й масштабна міжурядова конференція, а на 2005 рік намічено відпрацювання бюджету 2007—2017 років.

Ясно, що нині саме лише розширення ЄС робить графік роботи дуже напруженим. Але Андерс Расмуссен вводить у графік ще й «проблеми безпеки та боротьби з тероризмом, розвитку, виробництва продуктів харчування, глобальної відповідальності».

Вельми дивно, що керівники Данії обминають гострі теми легальної й нелегальної імміграції. А тим часом нелегендарний саміт у Севільї (Іспанія) показав, що з них виникли розбіжності у членів ЄС, і в період датського правління над ними належить продовжувати роботу. Шведське телебачення днями повідомило, що у 1992—2001 роках притулку в ЄС шукали 679 тисяч югославів, 285 тисяч румунів, 283 тисячі турків, 239 тисяч іранців, 158 тисяч афганців, 150 тисяч громадян Боснії і Герцеговини, 105 тисяч — Шрі Ланки, 104 тисячі — Сомалі, 83 тисячі — Конго.

Держави ЄС вживають відповідних дій, але поки що їхня реакція неоднозначна. Так, Великобританія, Німеччина й Іспанія висловлюються за жорсткі заходи, а Франція і Швеція провадять ліберальніший курс. Але дедалі більшає країн, де ставлення до біженців стає загрозливо ворожим. У Данії прийнято закон, який зробив жорсткішими правила прийому іммігрантів. А в Нідерландах уже готують проект, котрий, кажуть, стане найсуворішим у Європі.

Марат ЗУБКО.
Гельсінкі.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Брюссель

Боротьба з контрабандою поглиблюється

Україна й Бельгія підписали двосторонню міжурядову угоду про надання одна одній адміністративної допомоги у митній сфері. Документ підписали голова Держмитслужби України Микола Каленський і міністр фінансів Бельгії Дідьє Рейндерс. Угода передбачає створення механізму співробітництва митних структур України й Бельгії для запобігання і припинення контрабанди та інших порушень митного законодавства, а також обмін інформацією.

■ Київ

Став послом у Бахрейні

Президент України Леонід Кучма призначив Посла України в Об'єднаних Арабських Еміратах Ігоря Тимофеєва Послом у Королівстві Бахрейн за сумісництвом.

■ Баку

Зустріч без Ташкента

У Баку відбулося закрите засідання національних координаторів країн—учасниць ГУУАМ. До цієї регіональної організації входять Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан і Молдова. Проте нещодавно Ташкент призупинив свою участь у цій організації. Тому Узбекистан не брав участі у роботі національних координаторів, не братиме й у засіданні міністрів закордонних справ держав ГУУАМ.

■ Кандагар

Жертви помилки

Американський літак помилково скинув бомбу на групу афганців, що зібралися на весілля у селищі провінції Урузган, на північ від міста Кандагар. Загинули щонайменше 30 осіб. У деяких повідомленнях ідеться, що кількість жертв більше ста.

■ Сантьяго

Піночет може спати спокійно

Верховний суд Чилі підтвердив, що справу колишнього диктатора Аугусто Піночета закрито. Суд відхилив апеляцію, яка вимагала скасування попереднього судового рішення про припинення справи проти генерала Піночета, якого звинувачували у вбивствах і розкраданнях після його приходу до влади у 1973 році. Початкове рішення про закриття справи проти генерала прийняли на тій підставі, що він за станом здоров'я не може постати перед судом.

■ Тегеран

Прихильника президента звинувачують в образі ісламу

В Ірані відомого ісламського інтелектуала Хашема Агаджарі викликали до суду, де йому пред'являть звинувачення в образі релігії і шиїтського духовенства. Агаджарі, якого вважають прихильником президента Мохаммеда Хатамі, викликав обурення серед клерикалів своїм висловлюванням про те, що мусульмани-шиїти не повинні сліпо виконувати вказівки духовенства.

■ Штутгарт

На борту Ту-154 були діти

Літак Ту-154, що зіткнувся в понеділок уночі з літаком Боїнг-757 приблизно за 120 км на південь від Штутгарта, виконував рейс із московського аеропорту Домодєдово до Барселони. На його борту були 57 пасажирів і 12 членів екіпажу. Діти з Башкирії мали вилетіти до Іспанії ще у суботу, проте запізнилися на свій рейс, приїхавши до аеропорту Шереметьєво замість Домодєдово. Президент Башкирії Муртаза Рахімов оголосив 2—4 липня днями жалоби у республіці.

На знімку: уламки Ту-154, що розбився.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

ДЕНЬ МИРОТВОРЦЯ

Боснія і Герцеговина, Мостар. 6 березня 1999 року

Східна Славонія, Вуковар. 5 липня 1996 року

Боснія і Герцеговина, Мостар. 20 листопада 1997 року

Боснія і Герцеговина, Сараєво. 9 лютого 1994 року

Сербська Країна, район Гліна. 4 листопада 1994 року

Київ, 4 червня 2002 року

(Початок на 1-й стор.)

Головний миротворець десятиліття, Генеральний секретар ООН Кофі Аннан високо оцінив роль України на зустрічі в Києві з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином та міністром закордонних справ Анатолієм Зленком.

Південний Ліван. 21 січня 2001 року

Незадовго до свого призначення на пост міністра оборони України генерал армії Володимир Шкідченко відвідав місця дислокації наших миротворців у Південному Лівані.

(Закінчення на 7-й стор.)

Боснія і Герцеговина, Сараєво. 8 лютого 1994 року

Боснія і Герцеговина, Мостар. 6 березня 1999 року

(Початок на 1—6-й стор.)

Тут — лиш крихти з виставки. В її експозиції 130 знімків. Власне, це вся історія явища, добре відомого в світі під іменем UKRBAT. Тут нема нарочитості, є живий драматизм. Хоч усе це знято в дуже гарячих точках, тут видно не так війну, як те, з чим (і заради чого) наші миротворці прийшли туди. Неймовірно, але ці знімки світяться добром. Ця фотоісторія дає відчуття стовідсоткової гордості за Україну. Бо за оці десять літ з нами всіма багато чого було, і ганебного також, — і лиш Укрбат ні разу не зганьбив українського Прапора. Виставка свідчить, що наше Міноборони (а це передусім його акція) добре розуміє, наскільки важливі такі речі для іміджу держави і для історії.

Про автора.

Олександр Клименко народився 1960 року на Чернігівщині. 1986-го закінчив факультет журналістики Київського держуніверситету. Працював у «Сільських вістях», з 1991-го року й понині — в «Голосі України». Учасник всеукраїнських та міжнародних фотовиставок. Автор фотоальбому «Україна. 10 років поступу». Провів понад три місяці у відрядженнях разом з нашими миротворцями в Боснії і Герцеговині, Сербській Країні, Східній Славонії, Хорватії, Південному Лівані, Сьєрра-Леоне, Косові.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

«Чужі–свої» діти

Тисячі найменших полтавців можуть поповнити «республіку Шкід»

Спершу рядок статистики: «За десять останніх років кількість дитячих дошкільних закладів на Полтавщині скоротилася із 1066 до 507».

А ось колективний лист за 79 підписами із Миргорода, який надійшов до редакції під час проведення минулого травня «Днів «Голосу України» в регіоні: «Звертаються до вас батьки і працівники ясел-садка № 4. Наш садочок, який діяв 33 роки, закрили. Раптово, безпідставно, з порушеннями законів і конституційних прав людини, напередодні Міжнародного Дня захисту дітей...».

Подробиці від завідувачки ясел-садочка Лариси Кузнєцової:

— Рішення про закриття було прийнято на сесії міськради 28 травня. Ні батьків вихованців, ні працівників не попередили про ліквідацію закладу, власне і в порядку денному було питання не ліквідації, а реорганізації закладів освіти. Ми категорично не погодилися з цим волюнтаристським рішенням і попросили захисту в облдержадміністрації. Там пообіцяли сприяння. І справді, 30 травня вище обласне керівництво приїхало в район на відновлення роботи трьох сільських сезонних дитячих садків, а затим вручало комп'ютерний клас у школі-інтернаті, яка розташована неподалік нас. Ми зібралися всі —батьки й діти, проте нікого не дочекалися. Там було свято, а в нас смуток і розпач, бо зрозуміли, що нікому, і найперше владі, не потрібні. Останнє сподівання на допомогу «Голосу України».

Закритий садок був водночас специфічний і в чомусь унікальний, за містечковими мірками. Розташоване в центрі міста типове двоповерхове приміщення поряд з дитячим реабілітаційним центром. Отож шість років тому, підтримуючи національну програму «Діти України», саме тут відкрили групи для дітей-інвалідів. Так паралельно із двома загальнорозвиваючими групами ми створили і чотири спеціальні: логопедичну, ортопедичну, корекційно-реабілітаційну і для дітей із затримкою психічного розвитку. Всі групи були наповнені. За нормами 80 в садочку постійно перебувало майже 130 вихованців. Вони мали змогу вільно спілкуватися між собою — залежно від прогресу в розвитку, і фізичному, і розумовому. Особливо це важливо для діток-інвалідів, адже вони відчували себе сповна повноцінними, жили наче в одній сім'ї.

— Чимало наших діток у прямому й переносному розумінні стали на ноги, пішли до звичайної, а не допоміжної школи, — доповнює вихователька Наталія Мельник. — Тепер уявіть собі той стрес, який вони матимуть у разі переведення в інший дошкільний заклад. Батьки просто бояться цього. І багато з них змушені будуть залишитися з дітьми вдома.

— А про нас хтось подумав? — резонно клопочеться медсестра Антоніна Коваленко. — Звільняють, не пропонуючи іншої роботи. Що на нас не зважають, ясно, та де їхня совість стосовно дітей-інвалідів?..

Велика битва за маленький дитсадок набуває розголосу.

Після зустрічей з батьками, персоналом садочка вкотре доходив невтішного і сумного висновку: як далека влада від розуміння життєвих проблем простих людей. Іноді здається, що вона їх не хоче ні чути, ні помічати. Тим часом атмосфера неспокою і тривоги охопила тут, здається, всіх, і навіть у дитячих очах був якийсь підсвідомий страх. Час «ікс» — 1 серпня — останній день ліквідації невпинно наближається.

Точка зору міського голови Олександра Паутова непохитна й категорична. Ось його аргументи:

— Необхідність закриття назріла ще чотири — п'ять років тому, проте попереднє міське керівництво цього не зробило, заклавши «міну» уповільненої дії. Дітей стає дедалі менше, затрати на їхнє утримання зростають, а коштів у казні катастрофічно бракує. Заповненість дошкільних закладів не перевищує 60 відсотків, отож необхідно було робити реорганізацію. Виконком і профільна депутатська комісія ретельно проаналізували ситуацію і вибір упав на дитсадок №4: приміщення старе і непристосоване, не відповідає чинним нормам, затрати на утримання одного вихованця одні з найбільших (вони становлять 1387 гривень на рік —другий показник у місті. — **Авт.**). Депутати прийняли рішення майже одностайно, лише двоє утрималося. Мушу запевнити, що без уваги не залишаться ні діти, ні працівники садка...

Сповна поділяють цю позицію і заступник начальника обласного управління освіти і науки Інна Волюченко та методист Любов Тур. Саме за рекомендаціями з цієї установи Миргородська міськрада ухвалила рішення про закриття ясел-садка № 4...

Велика битва за маленький дитсадок у курортному Миргороді щодалі набуває розголосу, доповнюється новими подробицями і, звісно, обростає чутками. «Всезнаючі» миргородці подейкують, що має протистояння і свій політичний, виборчий підтекст, завідувачка —активний представник команди колишнього мера... А ще, кажуть, є необхідність у поповненні вихованцями інших садків, а тут така нагода! А приміщенню, після закриття дитсадка, земляки, а нині кияни — що вдалися у бізнес і політику, вже якось дадуть ладу. До того ж, жодним чином не переймаючись думкою територіальної громади і долею тих, хто їм витирав сопельки і міняв мокрі штанці.

У міськраді, в облуправлінні освіти і науки мені так і не розтлумачили, що буде з вивільненим приміщенням. Кажуть, буде взято під охорону, а затим, можливо, здаватимуть в оренду. А як тоді бути із законом, яким чітко регламентовано, що воно має використовуватися винятково для роботи з дітьми. Не можна полишити без уваги і власне аргумент, яким чи не найчастіше «козиряла» влада, приймаючи досить резонансне і не менш суперечливе рішення. Так, з нього випливає, що ліквідація ясел-садка здійснюється «з метою поліпшення роботи закладів освіти міста...» Як це розуміти, коли в Законі України «Про дошкільну освіту», на який посилаються в рішенні, йдеться, що «засновник (власник) державного чи комунального дошкільного навчального закладу (у даному разі міська рада) не має права безпідставно ліквідовувати його, зменшувати в ньому площу території, кількість груп, а також здавати в оренду приміщення»? Далі більше. І в Миргороді, і в Полтаві безперервно нарікають на незаповненість дитячих дошкільних закладів і це головним чином стає вимушеною першопричиною різних реорганізацій. Та яким було моє здивування під час ознайомлення з інформацією «про мережу дошкільних закладів м. Миргорода» станом на 1.06.2002 р., наданою в тому-таки облуправлінні освіти і науки. Як з'ясувалося, всі вісім дитячих дошкільних закладів міста... переповнені! Загалом на 370 діток! Тобто, конче потрібно не закривати, а навпаки — відкривати, і не один, а принаймні два дитсадки! Діток із четвертого дитсадка планується перевести до другого, десятого, одинадцятого. Але вони переповнені, відповідно, на 44, 21 і 43 місця. Додаймо сюди ще 115 тепер «бездомних» діток і можна точно сказати, що ходитимуть вони одне в одного по головах. Отож йдеться про свідоме погіршення умов утримання дітей! Тому логічним є звернення батьків і працівників дитячого садка № 4 по захист до суду та прокуратури.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Вочевидь, є над чим замислитися і обласній владі. Адже на Полтавщині простежується чітка тенденція занепаду дошкільної освіти, особливо це стосується сільської місцевості. Розглянемо приклад бодай одного району — приміського Решетилівського, колись показово-зразкового. Дошкільних установ тут 24, із них 4 —Міносвіти і 20 — сільгоспоб'єднань. Таких, що повноцінно діє, лише 8, а 6 — сезонні. Решту просто закрили за браком коштів на утримання, а ще більше через небажання мати додатковий клопіт. Приміщення дошкільних закладів здебільшого типової забудови, «свіженькі» за віком, чим ще, здається, вчора пишалася Полтавщина і куди їздили переймати досвід з усієї країни — занедбані, майно зникає. Особливо це стосується Федіївського, Пащенківського, Плосківського, Глибокобалківського ясел-садків. Відтак дошкільним вихованням торік було охоплено заледве 17 відсотків. А через те і труднощі з підготовки дітей до школи, їхньої шкільної адаптації.

Є над чим замислитися і обласній владі.

Збита думка, яку чув у владних кабінетах Миргорода та Полтави, що причиною занепаду дошкільних закладів є складна демографічна ситуація. Справді, і село, і місто невпинно старіють, у школах і дитсадках меншає діток і саме тому малюків потрібно оточити підвищеною увагою та піклуванням. Це — аксіома: майбутнє треба берегти. І хто тут зможе щось заперечити. Здається, всі це розуміють — батьки, громадськість загалом, крім... влади, яка мала б це насамперед робити. Парадокс, але все навпаки. Відтак закрадається «крамольне» запитання, а, можливо, це державна політика — перетворити дошкільну армію країни на «республіку Шкід»?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Традиція і щастя

Нещодавно світ бачив грандіозну маніфестацію, присвячену п'ятдесятиліттю перебування на престолі королеви Англії. Понад мільйон покірних обивателів з усіх континентів прибули до Букінгемського палацу, щоб віддати учту людині, котра, попри усе, на плечах королівської родини перетримує сформовану віками традицію вести людей по днях, оберігаючи для них спокій, саму надію на щастя. Святкова людська ріка пульсувала — йшла, йшла. То співали хвалу. То жартували. То раптом стишувались, коли починало ввижатися, що поміж них крокують Гамлет, король Лір... мовчазно ступають Шекспір, Діккенс, Кіплінг. А стіни королівської резиденції вкотре покепкували з «Марсельєзи» і шляху, що проліг опісля... Що не кажіть, традиція у розвитку людства — велика річ! А прогрес? Погляньте на Англію і на Францію. Коли

йдеться про традиційні держави, виходить, можна і так, й інак! А ось коли про нас, руські народи, і особливо про українців, — так і виходить, що революції нічому не вчать. Сучасна Україна — просто надгробок поруйнованих традицій. Руїна. Останнє десятиліття засвідчує погану традицію — руйнувати традицію. Одного літа зібралися ми з Леонідом Новиченком по гриби. Але там, де ми мали збочити на стежку до лісу, повз нас пройшов літній чоловік з широкою бородою. Новиченко якось підібрався, зціпився. І коли чоловік одійшов і вже не міг чути, присікався:

— І оце знаменитий Майфет?!

Леонід Миколайович умів вживати слова. Сказав «знаменитий», значить, так воно й було. Але знав про це вже тільки він. Я і не міг знати. Щойно взнав Косинку, колись розстріляного і видрукуваного опісля років заборони.

Майфет. З отих, що «іменем революції». Вижив. Приїхав до Ірпінського будинку творчості. Либонь, побачити нових, теперішніх. Нас. Кликали до Києва. Клопоталися про квартиру. Але ж хто пережив муку ні за що ні про що, зрадить її? Поміняє на комфорт клітки? Ні. Майфет поїхав помирати туди, де жив.

Або ось: до моря в Коктебелі приїхав Шабліовський. З дружиною. З сином. Лики дружини і сина свідчили про характерні риси народу, серед якого вчений перебував на засланні. Знову, повернувшися, працював в Інституті літератури. І коло моря читав, читав. А коли потрібно було їхати до Києва, вийшов до моря прощатися. Надивившися своїми напрочуд синіми очима на синюще, причуваючи, що баче востаннє, сплакнув... поїхав доживати лічені дні.

І, нарешті, майже учорашня історія. Голова КДБ Галушко, йдучи на зустріч з письменниками Києва, прихопив, як кажуть тепер, презент. Була то гарно вичинена теляча шкура, на гладенькому боці якої зо три десятки письменників поставили свої автографи... З усіх вжило троє. Отака наша традиція нищити письменників.

А що ж сьогодні, що — тепер? Тоді було розстріляне відродження. А нині? Ніхто нікого не садовить. Не розстрілює. Усе гаразд? Розрослася на цілий світ СП. Функціонує Інститут літератури. Видавництва, товсті журнали... то ж, усе гаразд? Ні.

Ні, бо засіяно зерно нових порахунків і бід.

У будинку СП в нижньому поверсі було два пам'ятні камені. Полеглим письменникам у Вітчизняній війні. І барельєф Ярослава Галана. Охочі до розрухи порозбивали. І що ж? Не стало лика письменника. А його творчість? Можна викинути доробок талановитої людини? Так, він сказав «плюю на папу». А Жак Превер, перечитайте «Штик у землю». Там Папу розмальовано так, як Галану і не снилося. Французи Превера щось не викидають. Талантами не розкидаються, і тоді врешті-решт складається справжня література.

Сьогодні здається, що Галан двічі убієнний.

Корнійчуку не могли простити дунайські оселедці, які він любив. І що ж? У дні, коли «Загибель ескадри» ізнов виявилася актуальною, театр промовчав. Що ж, такий театр!

«Сонетами» ніхто не міряє усього Шекспіра.

Коли любителі революції заходилися коло Андрія Головка, я ізнов пережив похід по гриби з Новиченком. Чоловік він був високий. Зовсім не до грибів. Помітивши боровика, почав підводити Леоніда Миколайовича... де-де! З нашої розмови Новиченко довідався, що в моїй душі — твори Андрія Головка не просто письменника, прозаїка. Він художник слова! Отож і прогортали ми барви-кольори... не до грибів!

Давно немає Шабліовського. Немає й Новиченка.

Сьогодні можна поставити під сумнів справжність творів Андрія Головка. Чому? Через трагічні негаразди в житті автора. Бо нікому мовити про те, що талановиті твори інколи коштують письменникам непомірно високу, нелюдську ціну.

Кепська традиція. Ось коли мав би лунати голос учених від літератури. Одних немає. А ті, хто єсть, оглядаються на свої дисертації і мудро роблять, що мовчать.

Отак і стається, наче все єсть, і немов як немає. Література міцно стриножена. Хіба вперше?

Мовлено ж, наша традиція.

Розвидниться, тоді і порахує хтось, скільки вижило. Така вона, традиція! Все не як у людей.

Григорій КОЛІСНИК.

ПРОБЛЕМА

Лісовий килим — на півмільйона гектарів

За термінологією Держкомлісгоспу, «загальна площа лісів та інших земель, вкритих лісовою рослинністю», нині становить усього 10,8 млн. гектарів. Проте, хоч за останні 40 років ця площа збільшилася на 31,8 відсотка, все ж фактична лісистість території країни — 15,6 відсотка — недостатня і нижча, ніж у багатьох країнах світу.
Оптимальний показник лісистості для України — 19—20 відсотків. А досягти його можна лише шляхом збільшення площі лісів щонайменше на 2—2,5 млн. гектарів.
Нещодавно Кабінет Міністрів затвердив Державну програму «Ліси України на 2002—2005 роки». Які її головні завдання? Чи дасть можливість її реалізація досягти бажаних результатів?
*З цими та іншими запитаннями звертаюся до голови Державного комітету лісового господарства України **Миколи КОЛІСНИЧЕНКА**.*
Донедавна він працював тут першим заступником. Після обрання Валерія Самоплавського народним депутатом України його призначили керівником цієї галузі.

— Миколо Васильовичу, які головні напрями і параметри розвитку лісового господарства передбачено щойно затвердженою програмою?

— Досі ми працювали за програмою, розробленою ще у 1992 році. Значні зміни організаційно-економічних умов у державі, прийняття низки нових законів змусило нас підготувати нову програму збалансованого розвитку лісового господарства.

Слід наголосити: ця програма визначає стратегічні показники лісогосподарської діяльності не лише нашого комітету, а й інших основних постійних лісокористувачів — Мінагрополітики,

Мінекоресурсів, Міноборони й Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

Назву лише основні напрями розвитку лісового господарства країни. Це — збільшення лісистості, підвищення продуктивності, поліпшення якості складу лісових насаджень, збереження біологічного різноманіття лісів, посилення державного контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням їх і соціального захисту опрацівників цієї галузі тощо.

Важливо, що все має бути здійснено на науково обгрунтованій основі.

— Яка, на ваш погляд, буде найголовніша складність у реалізації програми?

— Фінансова. Саме через неї програмою передбачено не необхідні показники збільшення площ лісів до 2—2,5 млн. гектарів, а лише на 0,5 млн. Лісистість має зрости з 15,6 тільки до 16,1 відсотка. Хоча й це чимало.

— Відомо: гарний і продуктивний ліс сам не росте. Скільки орієнтовно коштів потрібно для виконання обсягів робіт, передбачених цією навіть скромною програмою?

— 13,5 млрд. гривень.

— Бюджетних?

— З Державного бюджету передбачено виділити близько 3,24 млрд. гривень.

— Де візьмуть решту?

— Решта — це мають бути власні кошти лісокористувачів, а також інші джерела, у тому числі кошти міжнародних організацій та іноземних інвесторів. Сподіваємося, що важливим джерелом покриття витрат на виконання програми будуть надходження від господарської діяльності лісокористувачів, кошти місцевих бюджетів і фондів охорони довкілля.

— Хочеться вірити, що потрібні кошти для виконання наміченого програмою знайдуться. Адже ліс — не лише необхідна всім і всюди деревина, а й кисень, без якого неможливе життя...

— Збільшення площі лісів навіть на 0,5 млн. гектарів, а лісистості на 0,5 відсотка, дасть змогу додатково заготовити 2,4 млн. кубічних метрів деревини від вирубування головного користування. До речі, сьогодні запас деревостанів — 1,74 млрд. кубічних метрів.

Крім того, істотно зменшиться загроза деградації земель, а також знизиться концентрація парникових газів в атмосфері. Адже кожен додатково вирощений гектар лісу у десятирічному віці поглинатиме близько 0,7 тонни вуглецю. В наступні десять років — біля однієї тонни щорічно. Водночас щорічно кожен гектар нових насаджень поглинатиме відповідно вуглецю 2,5 і 3,5 тонни. А за умови, що нові насадження створюватимуться рівномірно за роками, то через десять років вони щорічно поглинатимуть у середньому 100 тис. тонн, у наступне десятиріччя — 250 тонн.

Отже, реалізація програми стане ще й істотним внеском у виконання Україною Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату і Конвенції ООН про охорону біологічного різноманіття.

— Про згадані вами конвенції ми неодмінно розповімо нашим читачам, бо вони надто важливі.

Дякую вам, Миколо Васильовичу, за відповіді. Гадаю, наші читачі стануть ще палкішими прихильниками лісів і, можливо, також вноситимуть посильну частку у виконання програми.

Віриться: знайдуться й наші національні інвестори, які нададуть фінансову й іншу допомогу у забезпеченні сталого розвитку нашого лісового господарства.

— Ми чекаємо їх із нетерпінням... І я дякую вашій редакції за інформаційну підтримку нашої роботи. Наш комітет подбає, щоб серед передплатників вашої газети було більше працівників нашої галузі.

— Тоді ще одне спасибі вам...

Бесіду провів
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

СПОРТ

Юнацький турнір «Оболонь»: сьомий старт

Футбол. Позавчора в Оболонському районі Києва відбулося грандіозне свято. І складалося воно з трьох подій, безпосередньо пов'язаних одна з одною.

По-перше, у присутності народних депутатів України Олександра Слободяна та Володимира Мойсика, голови райдержадміністрації Миколи Товкача, заступника міського голови Володимира Ялового, олімпійської чемпіонки, відомої української гімнастки Стелли Захарової та багатьох інших поважних людей відкрито першу чергу стадіону «Оболонь». На цій чудовій споруді, котра поки має лише одну трибуну з пластиковими кріслами і чудової якості газон, виступатиме лише друга команда клубу. Перша — дебютант вищої ліги — своїх суперників тимчасово прийматиме на НСК «Олімпійський». Але з часом, коли буде збудовано весь комплекс, оболонці гратимуть на ньому. У перспективі тут буде сучасна арена з критими трибунами і адмінкорпусом. Це — пізніше, а нині потрібна істотна допомога міста.

Отже, поле «Оболоні» випробували в товариському матчі футболісти другої клубної команди і ветерани київського «Динамо». Зібралося з п'ять тисяч уболівальників, котрі отримали справжню насолоду від побачення з Віталієм Хмельницьким, Сергієм Журавльовим, Олександром Даміним, Олександром Бойком, Віктором Насташевським, Олександром Бережним, Юрієм Ковальовим, Юрієм Грициною, Станіславом Євсеєнком, Віктором Мірошиним, Валерієм Черниковим, Ігорем Якубовським. Усі вони свого часу виступали в найменитішому клубі України. 3:3 — такий підсумок зустрічі. До речі, команду ветеранів від поразки врятував під завісу зустрічі точний удар з пенальті Володимира Мельниченка, якому в цей день виповнилося 54 роки. З чим його всі щиро вітали.

А перед цим захопливим поєдинком відбулося яскраве відкриття сьомого міжнародного юнацького турніру «Оболонь-2002». Його незмінний директор, майстер спорту, відомий у минулому форвард київського «Динамо» Віктор Хлус розповів:

— На наш перший турнір, який відбувся 1995 року, зібралося лише вісім команд. Цього разу ми приймаємо вже 102 (!) колективи хлопчиків 1986—1991 років народження з Білорусі, Молдови, Грузії, Росії та багатьох міст України.

— Такий захід, либонь, потребує чималих витрат. Хто вам допомагає найбільше?

— Звичайно, самотужки цього воза не потягли б. Серед найголовніших помічників насамперед хочу назвати почесного президента ЗАТ «Оболонь» і футбольного клубу вищої ліги з такою самою назвою, народного депутата України Олександра В'ячеславовича Слободяна. Маємо ще багато щирих друзів. Зокрема, назву великого ентузіаста футболу, директора середньої школи №170 Віктора Павловича Заболотного. На території навчального закладу, котрий він очолює, з'явився стадіон «Оболонь». Арбітр ФІФА Анатолій Арановський — наш незмінний головний рефері.

— Зрозуміло, що на «Оболоні» відбуватимуться матчі турніру. А де ще гратимуть юні футболісти?

— Слава Богу, є хороші місця на Оболоні, яка поступово перетворюється на справжню футбольну Мекку столиці. До наших послуг ще й стадіони СДЮШОР «Зміна» та «Єдність»...

Дитячий футбольний фестиваль фінішує в неділю.

Віктор **БРАНИЦЬКИЙ.**

На знімку: під час футбольного свята на Оболоні.

Фото
Олександра **ДЕСНЯКА.**

ДОСВІД

Регіональні студії

*Ужгородський національний університет віднесено до тих десяти вищих навчальних закладів України, яким дозволено здійснювати перепідготовку державних службовців. Тут створено науково-дослідний Інститут державного управління та регіонального розвитку. Про його особливості розповідає директор інституту доцент **Микола ПАЛІНЧАК**:*

— Ще з 1995 року в університеті діяла програма «Центр державного й місцевого самоуправління» в рамках нашого партнерства з університетом Джорджії США, тож певну базу вже мали. А із здобуттям статусу інституту ми отримали ширше поле і ширші можливості для співпраці з органами місцевого самоврядування та державного управління.

Спільно з кафедрою конституційного права та порівняльного правознавства, що недавно відкрилася на юрфаці УЖНУ, видали працю «Виборчий процес в Україні». За допомоги й фінансової підтримки Карпатського фонду випускаємо регіональний збірник «Регіональні студії». Тут публікуються матеріали з проблем державного управління, права, економіки, міжнародних відносин, інтеграційних та регіональних політичних процесів, історії та культури.

Спільно з Міжнародним центром демократії цього університету Джорджії розробили такий цікавий проект, як перспектива розвитку туризму в Західній Україні. За участі представників обласних адміністрацій, міськвиконкомів, туристичного бізнесу в місті Яремчі Івано-Франківської області провели семінар на цю тему, а згодом у Кам'янці-Подільському розробили кінцевий проект. Очікуємо його фінансування від фонду «Євразія». В Ужгороді плануємо відкрити інформаційно-туристичний центр. Уже випустили прекрасно ілюстрований буклет «Перлини Західної України», до якого занесено пам'ятки архітектури Кам'янця-Подільського, Ужгорода, Івано-Франківська та Львова. Доцент економічного факультету Світлана Слава та американський вчений Гарі Грін здійснили монографічне дослідження «Місцевий економічний розвиток: сучасні концепції та методи». На базі Інституту відкрито Інтернет-центр. Американські партнери оснастили його всім необхідним і безплатно підключили до всесвітньої інформаційної мережі. Доступ до неї також безкоштовний.

Беремо участь у конкурсах на здобуття міжнародних грантів. Зокрема, тільки для участі в конкурсі фонду «Відродження» розробили вісім проектів. Один з них визнано переможцем. На замовлення Київського центру інституту «Схід—Захід» під керівництвом старшого наукового співробітника Мирослави Лендьел проведено дослідження «Місцевий та регіональний розвиток в Україні. Досвід Закарпаття» на на прикладі міста Ужгорода, Перечинського та Рахівського районів. Проте одним із провідних завдань інституту є вивчення досвіду економічних реформ сусідніх постсоціалістичних країн і поширення його серед державних службовців, депутатського корпусу, новообраних голів місцевих рад.

Іван **ГУДЗОВАТИЙ.**
Ужгород.

СТАЛЕВІ МАГІСТРАЛІ

Бар'єри на шляхах

Попри те, що за останні сто років з'явилися й набули розвитку нові транспортні засоби і транспортні системи, залізниці, принаймні в Україні, залишаються найголовнішою ланкою інфраструктури вітчизняної економіки.

Географія зобов'язує

Те, що транспорт є найголовнішою умовою економічного зростання, — аксіома. Так само, як і те, що ні трубопроводи, ні річкові або морські судна, ні літаки, ні навіть всюдисущі автомобілі в недалекому майбутньому не в змозі будуть істотно потіснити в загальному обсязі вантажо- і навіть пасажирообороту перевірені часом залізниці.

Щоправда, в Європі вантажонапруженість сталевих магістралей у 3,5 разу нижча, ніж в Україні. Основне навантаження там узяв на свої плечі автомобіль. Проте не слід забувати, що найшвидкісніший пасажирський потяг у світі курсує, все-таки, не між Нью-Йорком і Сан-Франциско, не між Токіо і Нагасакі, а між Парижем і Марселем. Та й Україна — аж ніяк не Європа. Через нашу територію, хочемо ми того чи ні, проходять основні транспортні коридори між Сходом і Заходом. Ну й везти, скажімо, з Пекіна до Берліна який-небудь товар вантажним «Мерсом» або «Вольво» навряд чи комусь спаде на думку. Але ж Схід — це не тільки Китай. Та сама Індія вже сьогодні посідає третє місце у світі за ВВП. Колосальний потенціал у Ірану, Іраку, Пакистану, інших країн Близького і Середнього Сходу. Тож вантажопотоки між бабусею-Європою та Азією об'єктивно збільшуватимуться з року в рік. І значній їх частині нашу рідну неньку не обминути.

Загалом кажучи, економічне усвідомлення транзитної значущості українських залізниць і серед нас, залізничників, а надто серед управлінців вищого ешелону влади нашої країни відбувалося і відбувається не без деяких складнощів і колізій. І це, взагалі, цілком пояснимо. За часів СРСР українські залізниці хоча й несли колосальне навантаження і мали вагому значущість, проте всі проблеми зовнішньої економічної політики вирішувалися навіть не на рівні союзного Міністерства шляхів сполучення, а значно вище. Інакше кажучи, нам, залізничникам уже незалежної України, довелося освоювати ази міжнародної логістики, так би мовити, на ходу, до того ж в умовах найжорсткішої економічної кризи нашої країни. Це випробування «Укрзалізниця» витримала з гідністю: в найжорстокіші кризові роки залізничний транспорт функціонував стабільно, підтверджуючи надійність цього виду вантажних і пасажирських комунікацій.

Гра за новими правилами

Сьогодні можна констатувати, що «Укрзалізниця» вже цілком відбулася як самостійний транспортний гравець на євро-азійських маршрутах вантажних потоків. Принаймні три з дев'яти пріоритетних міжнародних транспортних коридорів, визначених на 2-й Пан'європейській конференції, українські залізничники обслуговують без нарікань з боку партнерів. Це коридор № 3 «Берлін — Дрезден — Катовіце — Львів — Красне — Тернопіль — Жмеринка — Козятин — Київ»; коридор № 5 «Трієст — Любляна — Загреб — Будапешт — Київ — Братислава — Чоп — Львів» і коридор № 9 «Александрополіс — Пловдив — Бухарест — Кишинів — Київ — Вітебськ — Санкт-Петербург». Останній має два розгалуження: 9-а «Роздільна — Одеса» і далі на Ізмаїл, Рені та Румунію, а також 9-с «Ніжин — Хутір Михайлівський — Зернове — Москва».

Для нормального обслуговування цих коридорів «Укрзалізниця» уклала міжнародні угоди з низкою країн — стратегічних партнерів з вантажних і пасажирських перевезень. Це насамперед країни СНД, Балтії, прикордонні з Україною європейські держави. Сьогодні ведеться інтенсивна робота з підготовки міжурядових угод з КНР, Туреччиною, Боснією та Герцеговиною, Югославією, Хорватією, Іраком, Фінляндією.

Працюємо ми й над створенням і розвитком перспективного, з нашої точки зору, для Скандинавії і країн Північної Європи, з одного боку, та для Центрально-Азійського регіону і країн Близького Сходу, з другого боку, транспортного коридору «Одеса — Гданськ».

Досвід міжнародної співпраці, вже нагромаджений «Укрзалізницею», постійні ділові контакти з нашими зарубіжними партнерами переконали нас в одному: транзитні переваги України треба доводити не з глобусом у руках, а гнучкою економічною політикою. І передусім на законодавчому рівні. Географія, як то кажуть, до цього зобов'язує.

Залізничники України в цьому розумінні роблять усе або практично все, що можуть. Керуються принципом: краще дешевше, але більше. Взагалі, це класичний ринковий підхід до справи: знижуючи до розумних меж ціну товару (в нашому випадку тарифи транспортних послуг на транзитні тонно-кілометри), вигравати на зростанні обсягів реалізації, а отже, на швидкості обороту змінного (грошового) капіталу, що в свою чергу забезпечує зростання і відносного, й абсолютного прибутку. Оскільки нам сьогодні транзитні тарифи не диктують згори, в Україні вони найнижчі серед країн СНД. Точнісінько так само, як і на українській частині (залізниці та поромна переправа) транспортного коридору «ТРАСЕКА», що з'єднує Західну Європу з країнами Закавказзя, Середньої Азії, Близького та Середнього Сходу.

Але одними тарифами гнучку і прибуткову транзитну політику не побудуєш. А багато проблем вантажоперевезень лежать поза компетенцією «Укрзалізниці».

Хвороби росту

Істотним бар'єром на шляху вантажів по Україні є складності проходження транзиту через наші кордони. На жаль, за роки своєї самостійності ми так і не встигли приєднатися до відповідних міжнародних пактів (зокрема, до «Міжнародної конвенції про узгодження умов здійснення контролю вантажів на кордонах», підписаної в Женеві ще 1982 року), які передбачають варіанти спрощення процедури митного контролю, зниження витрат вантажовласників на митне оформлення та скорочення затримок вантажів на кордонах. Якнайшвидше нашій державі потрібно приєднатися і до «Конвенції ООН про процедуру міжнародного митного контролю під час перевезення вантажів залізничним транспортом», якою, зокрема, передбачено використання накладної Угоди про міжнародне вантажне сполучення (УМВС) як вантажної митної декларації, що значно спрощує проходження транзиту через кордони. З цим актом, схоже, складається взагалі патова ситуація. Проект Конвенції розроблено за участі представників митних органів і залізничників країн—членів Організації співдружності залізниць (ОСЗ, Варшава). А наша країна не схвалила його через те, що проект... не узгоджено українською митницею!

Вантажооборот за видами транспорту (млрд. тонно-кілометрів і % до загального обсягу)

	2000 р.	*2001 р.*
Залізничний	*172,8 (43,8%)*	*177,4 (44,8%)*
Автомобільний	*19,3 (4,9%)*	*19,8 (5,0%)*
Морський	*8,6 (2,2%)*	*9,2 (2,3%)*
Річковий	*5,9 (1,5%)*	*5,4 (1,4%)*
Трубопровідний	*187,5 (47,6%)*	*184,0 (46,5%)*
Загалом	*394,1 (100%)*	*395,6 (100%)*

За всієї поваги до Державної митної служби не можна не зазначити, що її становлення відбувається, м'яко кажучи, надміру хворобливо для транзитних перевізників. Так, згідно зі статтею 21 УМВС реалізація затриманих з якихось причин митних вантажів (передусім транзитних) має проводитися впродовж 8, а тих, що швидко псуються, — протягом 4 діб. А наш Митний кодекс передбачає реалізацію після 6 місяців їх зберігання під митним контролем! Мабуть, такий величезний термін обумовлено прагненням українських митників розкрити схеми контрабанди. Але, судячи з усього, і цього часу недостатньо. Принаймні фахівці «Укрптахопрому» стверджують, що на 15 тонн легально завезеного в Україну курячого м'яса припадає 75 тонн контрабандного...

Так чи інакше, але збитків від шестимісячного терміну митного контролю зазнаємо ми, залізничники. І ось чому. Всупереч статті 87 Митного кодексу ще не було випадку, щоб митниця уклала із залізницею договір на оренду наших складів чи вагонів, у яких зазвичай і зберігаються затримані вантажі. Але це ще півбіди. Більшість вагонів, у яких сумнівні вантажі по півроку зберігаються під митним контролем, є власністю іноземних держав. І за їх використання «Укрзалізниця» платить власникам значні суми у твердій валюті. А це вже прямі збитки. Постає природне питання: чому б залізничникам не надати право реалізації цих вантажів? Через побоювання митників отримати позови від вантажовласників за неправедне затримання? Ну то страх, панове, — не найкращий аргумент у міжнародних економічних відносинах.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Унікальною є і так звана фінансова гарантія підакцизних транзитних вантажів, яку мають платити нашій державі їхні власники. Хто її придумав у запалі боротьби з контрабандою чи в прагненні отримати додаткові фінансові надходження до скарбниці, тепер уже не важливо. Тільки ось ефект вийшов геть протилежний.

Суть фінансової гарантії полягає в тому, що вантажовласник під час перетину транзитним товаром, наприклад, східного чи західного кордону України має заплатити до 70 відсотків його вартості — як гарантію того, що вантаж буде доставлений до митниці призначення, а не залишиться як контрабанда на території України для нелегальної його реалізації. Гроші йому повертають, коли вантаж іде за межі нашої країни в будь-якій іншій точці кордону. Загалом на все це витрачається не менше півмісяця. А тепер уявіть собі, що фірма—власник вантажу виконує контракт вартістю, скажімо, 10 мільйонів доларів США. Отже, на два тижні вона має виключити зі свого обороту 7 мільйонів. Чи сприяє це транзиту вантажів через територію України, попри її надвигідне географічне положення, — питання риторичне. Принаймні, за нашими оцінками, країна втрачає сотні мільйонів доларів, бо вантажовласники шукають обхідні шляхи. Через ту саму Білорусь, Молдову, Росію, де жодних фінансових гарантій не передбачено.

Між іншим, статтею 3 Закону України «Про транзит вантажів» свобода перевезень забезпечується звільненням транзиту від будь-яких платежів, окрім разового збору, що його здійснюють у пунктах пропуску через державний кордон. При цьому закон не ділить товари на підакцизні та непідакцизні і, крім того, відповідною статтею всі інші нормативно-правові акти, пов'язані з вантажоперевезеннями, не обмежує в тих частинах, які йому не суперечать. Але митники продовжують стягувати фінансові гарантії. За звичкою, чи що? Тільки ось мільйони тонн потенційного українського транзиту обминають нашу країну десятою дорогою.

При цьому митники посилаються на Указ Президента України від 20.05.96 року № 353 «Про внесення змін до Указу Президента України від 14 липня 1995 року № 614 «Про заходи щодо забезпечення контролю за переміщенням транзитом товарів через територію України», на дублюючу це (здавалося б, абсолютне до виконання) рішення Президента, постанову Кабміну від 26.06.96 року № 700 «Про надання митним органам України фінансових гарантій обов'язкової доставки товарів до митниць призначення» і низку інших відомчих розпоряджень та інструкцій, що дають право стягувати з транзитерів, по суті, незаконні платежі. То чи не час усі ці командні диктати привести у відповідність до закону?

Загальновідомо: будь-яку сотню командних директив у змозі замінити одна, але розумна дія. В цьому разі достатньо зобов'язати «Укрзалізницю» виступати гарантом доставки транзитних вантажів до митниці призначення (не важливо, підакцизних чи непідакцизних), і залізничники звільнять від безглуздої роботи і чиновників, і митників, але найголовніше — забезпечать фінансово-економічну прозорість транзиту і для вантажовідправників, і для держави, і для вантажоотримувачів.

Безумовно, таке рішення додасть нам, залізничникам, нових обов'язків перед державою, перед нашим народом. Але ми цього не боїмося. Бо розуміємо, що без виконання серйозних обов'язків не можна чесно заробляти гроші.

Крім транзитерів, у безглузде становище, якщо поміркувати, поставлено й наших вітчизняних імпортерів підакцизних товарів. Відповідно до постанови Кабміну від 23.01. 1997 року № 52 «Про порядок внесення обов'язкових платежів у разі імпорту окремих видів товарів» вони мають сплатити ввізне мито, податок на додану вартість, акцизний і митний збори в митниці призначення, тобто в зоні, де зареєстрований імпортер, ще до перетину імпортованим вантажем українського кордону. Іншими словами, ця постанова збільшує фінансові ризики імпортерів. Тому на практиці вони оформляють попередню митну декларацію після прибуття вантажів на прикордонні станції. Для цього потрібен певний час. Буває, й кілька днів, упродовж яких вагони, затримані прикордонними митниками, звісно, простоюють, а залізниця знову-таки платить за це сумнівне задоволення зайві гроші їх власникам. Якщо ж покласти на залізничників доставку вантажу до місця призначення, а на місцеві митниці — отримання вантажної митної декларації з оплатою імпортером усіх необхідних платежів, то на пунктах пропуску через кордон вагони не простоюватимуть. Країна заощадить значну кількість валюти.

І вже геть незрозумілий збір, який бере наша митниця із залізниць за повернення зарубіжним власникам порожніх вагонів і контейнерів. Хоч би як ми боролися за так званий оборот вагона, частина з них іде з України порожніми. Загалом, порожняк, згідно з Митним кодексом, не є об'єктом митного контролю і відповідно до законодавства разовий збір з нього не повинні здійснювати. Проте беруть! А оскільки міжнародний договір про користування вагонами і контейнерами гарантує їх безплатне повернення власникові, такі збори українські залізниці змушені списувати на збитки. Компенсувати їх доводиться за рахунок підвищення тарифів, бо адекватні платежі нам стягувати нема з кого.

І все-таки «Укрзалізниця» не схильна робити з таких накладок трагедію. Ми їх оцінюємо як хвороби росту молодої держави. Доказ того: майже 90 відсотків зростання наших прибутків отримано не за рахунок збільшення цін на послуги залізничного транспорту, а за рахунок використання наших внутрішніх резервів. Проте резерви ці не безмежні, а хвороби росту не повинні переходити в хронічний стан. Воістину, дане Богом географічне положення України як держави-транзитера ми всі разом маємо використати з максимальною віддачею для нашої держави, для всього народу.

Віктор ЧОРНИЙ,
перший заступник начальника Головного комерційного управління «Укрзалізниці».

ОГОЛОШЕННЯ

ВАТ «Бердичівський хлібозавод» вдруге повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 30 липня 2002 року об 11.00 за адресою: 13300, м. Бердичів, Житомирської області, вул. Червона, 4 та вносить зміни до порядку денного, включаючи пропозиції акціонерів, що володіють більше як 10 % голосів.

Порядок денний:

1. Зміни до Статуту АТ.
2. Перевибори Спостережної Ради АТ.
3. Перевибори правління акціонерного товариства.
4. Про притягнення до матеріальної відповідальності посадових осіб ВАТ «Бердичівський хлібозавод»: голову правління, головного бухгалтера.
5. Про скасування внутрішніх Положень товариства як таких , що суперечать чинному законодавству України.

Довідки за телефонами: (8-04143) 2-22-40 та 2-02-19.

Правління ВАТ «Бердичівський хлібозавод».

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) порушено справу № 117/10-317 про визнання банкрутом сільськогосподарського відкритого акціонерного товариства «Колибабенське» (22000, Вінницька область, Хмільницький р-н, с. Колибабенці), р/р 26006360801 в філії АБ «Енергобанк» м. Вінниця, МФО 302731, код ЄДРПОУ 00118397. Розпорядником майна призначено Лещенка Олександра Олександровича (ліцензія К 249544 від 23.11.01 року, 21000, м. Вінниця, вул. Визволення,8, тел.32-37-63). Господарський суд приймає претензії кредиторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ,3а) постановою від 26.03.2002 р. по справі № 10/8б, визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо ДП «Сватівська автоколона» спільного підприємства «Луганське обласне автотранспортне підприємство», код 02786401 (92600, м. Сватово, Луганської області, вул. Челюскінців,3а розрахунковий рахунок 260033196 у Сватівському відділенні Ощадбанку, МФО 304698).

Ліквідатором призначено Надаєнка Павла Володимировича (ліцензія № 047879 від 19.10.2001 р., м. Луганськ, вул. М. Раскової,5, кв.39).

ОАО «Луганский пивоваренный завод» сообщает о внесении дополнений в повестку дня очередного общего собрания акционеров ОАО «Луганский пивоваренный завод», которое состоится 10 июля 2002 г. в 14.00 по адресу: г. Луганск, ул. Пушкина,2:

1. Отзыв и выбор исполнительного органа.
2. Отзыв и выбор Ревизионной комиссии.

ООО «Сириус 1 ЛТД» (код ОКПО 31502830), зарегистрированное Ильичевской райадминистрацией Одесского горисполкома 07.05.2001, сообщает о своей самоликвидации. Претензии принимаются в двухмесячный срок по адресу: 65012, г. Одесса, ул. Большая Арнаутская,47/11.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) порушив справи про банкрутство:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Інженерно-технічний центр», юридична адреса: 50000, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, пр. Металургів, 36-А, розрахунковий рахунок 0026003353 в Криворізькому відділенні АППБ «Аваль», МФО 306748, код ЗКПО 21932618, справа № Б 26/49/02. Розпорядник майна — Шикіло Ольга Борисівна, ліцензія АА № 250336, тел. (0564) 53-00-57.

2. Товариство з обмеженою відповідальністю «КАЙ», юридична адреса: 50503, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Сім'ї Деміди, 2, р/р 26000150629001 в КФ КБ «Приватбанк», МФО 305750, справа № Б26/62/02. Розпорядник майна — Шикіло О. Б., ліцензія АА № 250336, тел. (0564) 53-00-57.

***Правління закритого товариства «Лакма» повідомляє** акціонерів про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 15 серпня 2002 р.*

Порядок денний:

1. Про підсумки роботи ЗАТ «Лакма» за 2001 рік, затвердження плану розвитку на 2002 рік та затвердження порядку розподілу прибутку на 2002 рік.
2. Про затвердження акту ревізії фінансово-господарчої діяльності за 2001 рік.
3. Про затвердження балансу фінансово-господарчої діяльності за 2001 рік, і уточненого порядку розподілу прибутків за 2001 рік.
4. Про внесення змін до Статуту ЗАТ «Лакма».
5. Переобрання членів Спостережної ради.
6. Зміна організаційно-правової форми закритого акціонерного товариства на відкрите акціонерне товариство.

Початок зборів о 15 годині. Реєстрація акціонерів та їхніх представників з 13.30 до 15.00.

Для участі у зборах при собі мати документ, який посвідчує особу.

Місце проведення зборів: м. Київ, вул. Коноплянська, 12.

Довідки за телефоном: 430-14-10.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) порушив справу № 32/90 Б про визнання банкрутом Колективного підприємства «Стандарт», код ЗКПО 23340483, юридична адреса: 84110, Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Сользаводська,3; розрахунковий рахунок 26004301660247 у відділенні ПІБ м. Слов'янська, МФО 334561. Розпорядником майна призначений Скалянський В. В.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування.

Господарський суд Одеської області порушив справи про банкрутство № 17-6-32/02-3811 від 24.04.2002 р. по ПП «Агробуд» (розрахункових рахунків не відкрито, код ЄДКПОУ 23992837), № 17-2-28/02-3805 від 24.04.2002 р. по ТОВ «Стар» (р/р 2600711392 у АКБ «МТБ» МФО 328168, код ЄДРПОУ 19203591).

Всім кредиторам, можливим санаторам в місячний термін з моменту публікації об'яви направити заяви з майновими вимогами до боржників за адресою: 270032, м. Одеса, проспект Шевченка,4. Господарський суд Одеської області.

Хозяйственным судом Луганской области по делу № 9/51б утвержден план санации ГОАО «Спецтампонажгеология» Минтопэнерго Украины, во исполнение которого предусмотрена продажа части имущества предприятия. О номенклатуре и стоимости продаваемого имущества просим обращаться по адресу: 94613, Луганская обл., г. Антрацит, ул. Петровского,7а.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (м. Сімферополь, вул. К. Маркса,18), Постановою від 25.06.2002 р. по справі № 2-19/1842-2002 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Колективного підприємства «Ялтакурорттеплоенерго». Юридична адреса боржника: 98604, АР Крим, м. Ялта, вул. Блюхера,4, ОКПО 02648343, р/р 2600431509001 в Ялтинському філіалі АКБ Укрсоцбанку, МФО 324270.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Нагорний Сергій Костянтинович, ліцензія арбітражного керуючого № 047892 від 19.10.2001 р., адреса: 98637, м. Ялта-37, п/в 37, а/с 48.

Правління Акціонерного банку «Авторитет» повідомляє про зміну назви банку на:
Відкрите акціонерне товариство
«Аграрний комерційний банк».

Відповідний запис у Державному Реєстрі банків зроблено Національним банком України 20.05.2002 р.

Объявление, напечатанное в 133 (2864) номере газеты от 22 июня о банкротстве ООО «Эпоинвест», читать как ООО «Экоинвест».

Дочірнє підприємство «Авеню» повідомляє про свою реорганізацію шляхом виділення нового Дочірнього підприємства «Ноктюрн», яке буде правонаступником частини майнових прав і обов'язків Дочірнього підприємства «Авеню».

ЧП «Вилмат» уведомляет о ликвидации и открытии ликвидационной процедуры киевского филиала код 21699346, зарегистрированного в Днепровской РДА г. Киева.

Претензии принимаются по тел. (044) 578-21-62 и (06242) 5-03-42 в течение месяца.

СТОВ Агрофірма «Перше Травня» с. К. Гребля Сквирського району, код № 03754107, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування повідомлення.

АКТУАЛЬНО

Звикаймо до перельотів. Уже доступніших

Літак стає доступним засобом пересування бодай для українця середнього достатку. Так Міністерство транспорту України своїм експериментом щодо повернення пасажирів на внутрішні лінії, започаткованим з 1 липня, спростовує усталену думку, що літак — дороге задоволення. Як уже повідомлялося, приваблювати пасажирів діставатися до місця призначення лайнерами будуть удвічі дешевшими квитками і збільшеною кількістю маршрутів небесними просторами України.

Населення звикло колесити залізницею. Адже пасажир, який за переліт на Ан-24 з Києва до Сімферополя раніше викладав майже 450 грн., з 1 липня платить 250, а це приблизно ціна квитка «СВ». Мінтранс сподівається, що багато хто все-таки захоче поміняти довгу поїздку на швидкий політ.

— Це лише початок найпріоритетнішої програми в галузі авіації, — каже держсекретар Міністерства транспорту України Ельбрус Абдуллаєв. — Тож 56 маршрутів замість 14 — ще не межа. Мінтранс перед компаніями ставить питання руба: хочете працювати в авіації, перш за все відкривайте регулярні внутрішні рейси і задовольняйте потреби свого населення.

Річ у тім, що обсяги і якість обслуговування на внутрішніх авіаперевезеннях за останні 10 років невпинно знижувалися. В умовах ринку в Україні створено з сотню акціонерних, приватних авіакомпаній, дехто виконує замовлення військовиків, лісників, транспортує вантажі. Але близько половини з них здійснюють тільки пасажирські рейси, і здебільшого на міжнародних лініях, або виконують чартерні замовлення туристичних фірм. А про внутрішні маршрути, як невигідні, забули.

Після серйозної розмови з кожним керівником експеримент підтримало чимало авіакомпаній. Вони зголосилися розвивати внутрішній ринок, проте не без винятку. Скажімо, зазначив Е. Абдуллаєв, авіакомпанія «Хорс», яка здійснює 400 чартерних рейсів за кордон, попередньо узгодивши розклад руху, відмовилася від внутрішніх перевезень, виходячи з економічної недоцільності. Але з 1 січня 2003 року програмною директивою передбачатиметься: авіакомпанія, яка не працює на внутрішньому ринку, позбавлятиметься дозволу здійснювати міжнародні рейси. Мало того, у стадії відпрацювання наказ, яким запровадять систему квот. Вони умовно виглядатимуть так: коефіцієнт 3 (10 міжнародних — 3 внутрішніх) для літнього розкладу, і «зимовий» коефіцієнт 2. На кожний чартерний рейс має припадати один внутрішній.

Як повідомив Е. Абдуллаєв, у державі є компанії, що мають одного літака, або орендують лайнери в інших і починають перевезення за кордон. Проте інвентаризація, проведена працівниками міністерства, визначить, на яких підставах закріплені міжнародні маршрути. Якщо такі компанії не зможуть працювати за новою системою, то навіщо вони.

Розширення мережі маршрутів, звісно, потребуватиме збільшення транспортних одиниць. Проте міністерство не збирається купувати старі повітряні судна, які по 8—15 років десь працювали, і тим самим створювати в країні звалище, як це сталося з автомобілями на наших дорогах. Україна спроможна робити сучасні літаки і цілком забезпечити потреби внутрішнього ринку. До слова, вітчизняне літакобудування нині має 10 замовлень. Два новеньких літаки Ан-140, закріплені за Одеськими та Харківськими авіалініями, небо вже борознять. Високу оцінку російських фахівців отримали розробки Ан-148, Ан-74. Північний сусіда погодився співпрацювати з виготовлення пасажирських літаків.

Проте не виключено, що новоосвоювані маршрути можуть понести збитки. Уряд дбатиме про авіакомпанії, які виконують внутрішні рейси, зокрема передбачено систему пільг у рамках програми. За словами першого заступника держсекретаря Мінтрансу Аркадія Демиденка, діятимуть 80-відсоткові знижки на аеропортове обслуговування та рух лайнерів у повітряний простір держави. Крім того, авіакомпанії не відчуватимуть нестачу в пальному. Літаки заправлятимуть оперативно, надаватимуть й резервний запас. Нині компанія «Укртранслізинг» веде переговори з нафтопереробними підприємствами з метою знизити ціни на пальне.

Наостанок із розкладу регулярних рейсів на період з 01.07 по 30.09 наведемо для прикладу нову вартість квитків: найдешевший — 60 грн. (Маріуполь—Бердянськ) і найдорожчий — 280 грн. (Донецьк—Львів). Подорож, скажімо у напрямку Київ—Одеса, буде за ціною однаковою (190 грн.), незалежно від того, на чому ви летітимете — на Як-40 чи на Боїнг-737.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) порушив справу № 3/89Б про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Донецький хімічний завод» (83030, м. Донецьк, вул. Баумана,1а, п/р 26006301590070 у Пролетарському відділенні ПІБ м. Донецька МФО 334301 код ЄДРПОУ 05761726).

Розпорядником майна призначено Колеснікова Сергія Миколайовича (83017, м. Донецьк, б. Шевченко,31, офіс 401, ліцензія № 000183 від 07.02.2000).

Письмові заяви кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Краща співачка — наш призер

Уже втретє сім`я Ошитків із Тлумача на Івано-Франківщині отримує заохочувальний приз. Радіємо, що нашим постійним читачам (від першого номера газети!) цього разу особливо поталанило. Раніше родина виграла світильник, хутряну чоловічу шапку, а ось тепер — хутряне пальто. Його залюбки приміряла на себе й сфотографувалася Покутська Писанка — таке сценічне ім`я 11-річної Олі Ошитко. До речі, минулого року саме Олю було визнано нашим редакційним журі кращою співачкою Прикарпаття і нагороджено грамотою й цінним призом у національному палаці «Україна».

До цього хутряного пальта Олі ще треба трохи підрости, поки що йогоноситиме мама — так вирішили на сімейній раді.

Вітаємо наших читачів і героїв газетних шпальт!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

На знімку: Оля Ошитко, призер «Голосу України».

ЗНАХІДКИ

Лазні ханів і ще один Бахчисарайський фонтан

Фундамент і облаштування лазень ханів та їхніх гаремів виявили кримські археологи під час реконструкції Соколиної башти Бахчисарайського ханського палацу. Проводячи розкопки в закутку Персидського дворика, де згідно зі старовинними картами і складеним у XVI столітті планом «гнізда Гіреїв» були господарські приміщення і два гаремні корпуси, археолог Бахчисарайського історико-культурного заповідника Аліє Ібрагімова виявила стіну, викладену з масивних вапнякових блоків із вирізьбленими в них нішами.

Там фахівці знайшли кам'яну кладку із вмурованими трубами водогонів, деталями фонтана, величезним казаном, який обігрівав хитромудру систему стародавньої лазні. Добре збережені фрагменти після детального опрацювання відкрили таємниці устрою середньовічних лазень кримських татар, котрі ставилися до води, як до найціннішого скарбу. Кожне навіть найменше джерельце племена й народності Тавриди ще з доантичних часів берегли і облаштовували з особливою шаною до життєдайної сили води.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Шлях до роботи через... магазин

АКТУАЛЬНО

З 1 липня в десяти малих містах Донеччини відкриються так звані «магазини вакансій». Таким чином мешканці населених пунктів, де немає філій обласного центру зайнятості, зможуть отримати інформацію щодо вакансій, не виїжджаючи до обласного центру. Про це повідомила прес-служба обласної ради. Виконання регіональної програми зайнятості опинилося в центрі уваги постійної комісії з питань соціальної політики.

Однією з актуальних проблем залишається зайнятість населення шахтарських регіонів: темпи закриття вугільних підприємств значно відстають від темпів створення нових робочих місць. З початку процесу реструктуризації, тобто з 1996 року, на Донеччині ліквідовано та ліквідують 45 шахт. Водночас нових робочих місць для гірників створено аж... 776, зокрема цього року — 36 (на Єнакіївській птахофабриці для колишніх працівників шахти «Червоний Профінтерн»). Тому не дивно, що рівень безробіття в шахтарських містах перевищує загальнообласний (2,8 відсотка): Сніжне — 6,1 відсотка, Селідове — 5,2 відсотка, Горлівка — 4,3 відсотка. Є у медалі і зворотний бік: значна частина діючих вугільних підприємств... потерпає від нестачі кваліфікованих кадрів. Однак навіть безробітні гірники не поспішають влаштовуватися. Фахівці пояснюють це «низькою мотивацією праці» в галузі. Говорячи нормальною мовою, постійні затримки із зарплатою, важкі умови праці, високий рівень травматизму не надихають на «трудові подвиги».

Ще однією «слабкою ланкою» є випускники вищих навчальних закладів. За словами директора Донецького обласного центру зайнятості Миколи Хромова, «спостерігається невідповідність кількості студентів-випускників певних спеціальностей із кон'юнктурою ринку праці». Взагалі молодь до 28 років становить третину офіційно зареєстрованих безробітних.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Дармових тістечок не буває

ПРЕЦЕДЕНТ

Прокуратура Кіровського району Кіровограда порушила кримінальну справу проти місцевого жителя, який самовільно підключився до газової мережі і безплатно користувався блакитним паливом чотири роки. Він завдав ВАТ «Кіровоградгаз» збитку більш як на сім тисяч гривень. Злочин підпадає під частину 2 статті 185 Кримінального кодексу України і кваліфікується як крадіжка в особливо великих розмірах.

Порушення такої кримінальної справи — лише перша ластівка. Перевірками, що проводилися працівниками ВАТ «Кіровоградгаз», в обласному центрі виявлено ще 932 самовільні підключення та дев'ять самовільних врізок. Нині вирішується питання про притягнення винних до кримінальної відповідальності.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Убивство полковника розкрито

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Волинські правоохоронці розкрили резонансне вбивство слідчого обласного управління з боротьби з організованою злочинністю, полковника міліції Федора Литвинюка. Як ми вже повідомляли, три місяці тому він загинув від пострілу в серце під час затримання банди грабіжників, які вдерлися до оселі мешканки Ковеля. Указом Президента України Федора Литвинюка посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня.

Як розповів начальник обласного управління з боротьби з організованою злочинністю Михайло Лебідь, до вбивства причетні вісім осіб, прізвища яких в інтересах слідства замовчуються. П'ятьох із них уже заарештовано. Трьох розшукують. Один із затриманих, раніше засуджений, і зробив фатальний постріл у полковника.

З'ясувалося, що за знешкодженою бандою тягнеться довгий «хвіст» злочинів. Орудуючи ножами, пістолетом «ТТ» й обрізом мисливської рушниці, вони впродовж трьох останніх років скоїли щонайменше 30 зухвалих збройних нападів, квартирних крадіжок, викрадень автомобілів.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

РЕАЛІЇ

Пільга для боржників

На кожному рахунку, що їх розсилає мешканцям обласного центру «Житомиртеплокомуненерго», видруковано умови пільгової акції, яку проводить це підприємство. Активно пропагується вона і в місцевих ЗМІ. А суть у тому, що міськвиконком з ініціативи тепловиків затвердив тимчасове положення про пільгове погашення населенням заборгованості. Хто погасить її до початку серпня, спишуть 20 відсотків боргу. Потім — 15 відсотків. Ті, хто розрахується у вересні, можуть сподіватися на 10-відсотковий «дисконт».

Таку акцію «Житомиртеплокомуненерго» вже проводило минулого року. Відмінність у тому, що тепер почали її значно раніше. А ще — не забули про сумлінних клієнтів: за кожну гривню, сплачену ними протягом «пільгових» місяців, додатково зараховуватиметься платіж у сумі 20 копійок.

На це тепловики пішли не від доброго життя: немає грошей для оплати газу, спаленого минулої зими, а замість планово-попереджувального ремонту, як належить робити влітку, ведеться протиаварійний. Населення замість двох-трьох мільйонів гривень за місяць сплачує щонайбільше 700 тисяч. Тож і вирішили: хай краще синиця в руці, ніж журавель у небі. Бо торік уже переконалися, що борги населення легше гасити пільгами, ніж судовими повістками. А на тих, хто й на цю акцію не відгукнеться, чекає взимку відрізання батарей...

Олексій КАВУН.

Житомир.

ТРАНСПОРТ

Пасажирські перевезення подорожчали

Рішенням виконкому Чернівецької міськради підвищено плату за проїзд у пасажирському транспорті комунальної власності. Відтепер мешканці обласного центру платитимуть по 45 копійок за одну поїздку в автобусі та 75 копійок — за користування мікроавтобусами. Цей крок спричинений підвищенням роздрібних цін на пальне.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Майже десять років тому колишній ужгородський офіціант Василь Гарат створив у рідному селі Андріївці фермерське господарство «Золота підкова». Тут відроджують унікальну породу гуцульських коней, що зникає. Окрім того, створено нову зону відпочинку та екотабір.

На знімку: Василь Гарат інструктує тренерів екотабору.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.
Ціна договірна.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311117. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій